Selvamar Noticias

Nº 20
Oct. 2021

VERSIÓ CATALANA

NEW

* La revista del Radioaficionado

Avui faig 48 anys a la "Cosa de la Ràdio",

Xile inscriu a la seva primera regió en el programa SOTA (Summits On The Air)

GREAT GT-413

La Radioafició Una trinxera de lluita a favor de l'ambient

IberRadio 2021 Tres visions diferents

Diploma ERC-WDAR-SU

La ràdio d'emergència en viu

JOTA-JOTI 2021

(Jamboree On The Air –Jamboree On

Portada d'aquest mes:
fotografia de
EA1CIU - Tomás Manuel Abeigón amb el seu fill preparant l'estació portable

Aquest mes seguim amb la nostra aventura.
La revista Selvamar Notícies i els seus contes es publica en tres idiomes: Castellà, Català i Anglès.
Sabem que les traduccions potser no siguin el millor però intentarem que estiguin dins del que es considera lògic.
Tot i així si detectes i / o vols col·laborar amb la correcció estas convidat.

VERSIÓ CATALANA

English Version

Direcció.
EA3IAZ - Manel Carrasco
EA3IEW - Juan José Martínez
Redacción y Edición
EA1CIU - Tomás Manuel Abeigón
XQ1ROA - "Tuty" Carmen Fortuño
XQ4NUA - Leticia San Martin
EA8MU - Saúl Garcia

Colaboradors:

EA2DNV - Txemi
Echolink y activitas

Manolo "Meteorito"
Seccio CB

EC1RS - Rubén
Actualitat y opinió

SMA-NOAA-AMATEURS
Ràdio. meteorologia i Satèl·lits.

EA1OK -Viri
Tecnología

Dercel XQ3SK
Un XQ anomenat Dercel

Este mes:

L'Estació radiotelegráfica de la Muntanya Vixiador. Després de les petjades d'un element tristament desaparegut

IberRadio 2021

Primer aniversari
Radio-Club 30 Charlie Golf (Canarias Gentil)

I molt més…

IberRadio 2021

Una visió diferent.

Seria fàcil parlar que es tracte d'una exhibició d'equips, proveïdors, ràdio clubs, etc.
Doncs sí, així va ser, clubs de renom es van donar a conèixer (per si algú no els coneixia), Els modestos (Els de CB) van demostrar que estan i estaran.

Els tecnològics que ens porten a el cel amb els seus satèl·lits, i els de CW que ens van meravellar amb les seves claus telegràfiques.
No van faltar el mercat en què podíem trobar el més dispar i inimaginable.

D'altra banda els expositors professionals que ens portaven novetats i ens permetien palpar els equips amb els quals molts només ens podem permetre somiar.
Les conferències, un dels punts forts de les fires, com sempre van tenir èxit.
I com no, l'organització, com ens té acostumat, fregant la perfecció, però com que no aconseguir-ho si el primer que veus a l'entrar en aquesta bonica ciutat són les seves muralles que et captiven i et fan entrar en un estat de relaxació i confort.

Fins aquí tot seria normal.
Però en aquesta ocasió hi va haver un element que va fer que aquesta fira tingués un èxit més entranyable.
Després de tant temps de no poder-nos reunir els radioaficionats aquesta fira va reviure les trobades entre col·legues, els intercanvis d'opinions en persona, els retrobaments i com no, aquesta màgia que té la radioafició i que ens permet entrar en conversa amb persones de diferents cultures, edats .
L'intercanvi d'idees, les il·lusions compartides entre gairebé desconeguts que tan sols han coincidit en algunes ocasions en ràdio o per algun que un altre grup al mòbil.
Moltes gràcies a l'organització d'aquest esdeveniment perquè sense adonar-se'n han aconseguit que una fira de radioafició es converteixi en l'agermanament de molts amics de ràdio.

VERSIÓ CATALANA
Selvamar Noticias
NEW
* La revista del Radioaficionado

La Banda Ciutadana present en Iberradio

Com ja sabem el passat 18 de setembre es va realitzar la fira de Iberradio a Àvila, després d'un any d'absència per les raons que ja coneixem. Amb una decisió difícil de prendre, tant l'Ajuntament d'Àvila com URE. Van optar per realitzar la mateixa quan encara la situació només es tornava imprecisa. Afortunadament, aquestes circumstàncies han anat inclinant-se a una millora de la crisi pel COVID que, va permetre dur aquesta a terme. I en aquest escenari la Banda Ciutadana no podia faltar i rebre a tots els cebeístas que van assistir, que no van ser pocs pel que es va poder apreciar i es van fer presents en els estands de Lliga Espanyola de CB i també de LaRadio CB que ambdues van muntar a la fira. Per part de La Lliga CB van presentar un espai on es va atendre a consultes sobre l'actual situació de la Banda Ciutadana, que van ser aclarides pels responsables de la Lliga. A el temps es va comptar en aquesta mateixa amb una estació de CB de compromís, a més d'una estupenda mostra de la col·lecció de ràdios antics, majoritàriament walkis, de l'estació Fenix-ECB28HHT, Balbino.

Al seu torn, LaRadioCB igualment ens presentava un estand amb una altra estació de CB, però aquesta mateixa enllaçada a un radioenllaç que permetia estar connectar amb la xarxa de radioenllaços d'aquesta associació. A més d'estar en contacte també amb l'estand de La Lliga de C.B.

En definitiva, tot un èxit en ofertes i experiència per als cebeístas que, esperem repetir l'any vinent.

Us esperem. Fuente: Manolo "Meteorito"

IberRadio 2021 a Ávila

És en aquesta magnífica ciutat medieval situada a uns 90 km a nord-oest de Madrid on els OM espanyols -però no això- es van reunir el 18 de setembre i vaig tenir el plaer d'anar-hi de gira per saludar els meus amics de el grup TortugasCW, fervents seguidors de la nostra afició.

Alguns membres de TortugasCW

Tony nostre gerent i una bella TortugasCW

Prop de 1.800 persones s'havien inscrit per aquesta fira on hi havia alguna cosa per a totes les disciplines en totes les gammes, ja sigui en equips nous o usats, consells, ajudes diverses, conferències amb la possibilitat fins i tot de realitzar els exàmens d'espanyol o d'EE. UU. In situ. Finalment, a l'esplanada, la seguretat civil espanyola va presentar dues estacions que podrien resumir-se en "en uns minuts, tot està connectat a tot, en tots els modes en tots els rangs de freqüències, telefonia mòbil inclosa".

Adesias
Albert F8FPW

Que es y cómo es la nueva Imagen AR-SPOT para placas MDVM

La imatge AR-SPOT, és un desenvolupament únic al nostre País íntegrament argentí, trobo i dissenyat per LU4AEY Claudio Zanella, Administrador de la Xarxa Digital / Analògic de ARGENTINA ROOM, el qual i gràcies al seu constant obstinació, dedicació i desenvolupaments no només per la Xarxa sinó també internacionalment en tot el referent a l'DIGITAL VOICE ens posa a la nostra disposició.

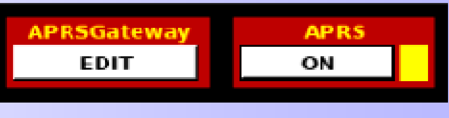
La imatge pesa 16 GB en la seva versió inicial V.1.1a, ofereix el seu major i millor rendiment corrent en Raspberrys pi 3 i superiors. Es troba dissenyada sota el codi de programació C SHARP.NET + MS VISUAL STUDIO oferint estabilitat en totes les maneres que explica la mateixes (D-Star - DMR - DMRGW - YSF - YSF to DMR - DMR to YSF), gràcies al seu desenvolupador es van poder corregir petits errors detectats al llarg de l'ús d'altres imatges.

Posee además un entorno **fácil y amigable** adecuado justo a las necesidades, obteniendo así más rendimiento y celeridad no solo a nuestra imagen sino también a nuestra Raspberry.

Entre otras características especiales la imagen cuenta con un Cliente independiente de APRS el cual puede ser activado a gusto del usuario sin depender en el caso de estar corriendo el modo DMR el Master al que estemos conectado, posicionando siempre en APRS los datos más relevantes e informativos como ser modo en el que está operando y frecuencia de trabajo entre otros.

Per les seves actualitzacions compta amb una opció seleccionable i un programa extern que s'executa en el qual carregarem les actualitzacions que el desenvolupador vagi fent ja siguin de versions com també de modificacions binàries les quals s'aniran publicant aquí més avall.

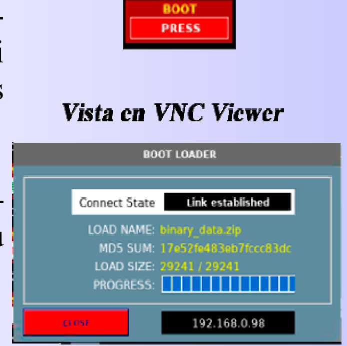

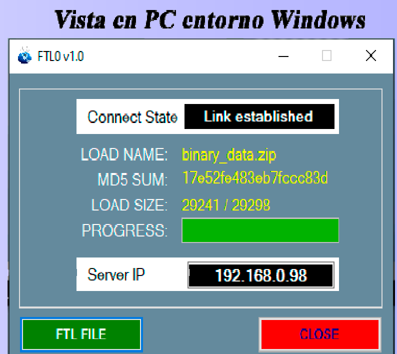

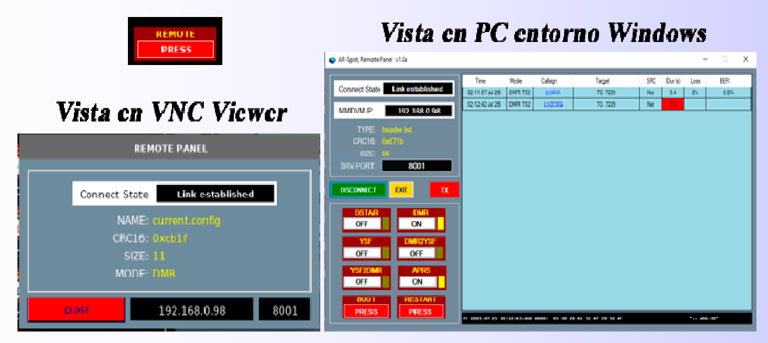
A més podis accedir a la imatge de manera remot, modificar les maneres, actualitzar la mateixa com també veure l'activitat en línia de l'room on estiguis connectat entre altres opcions.

Per últim i per conèixer-la en detall et convidem a veure el instructiu o descarregar-la, a l'arxiu trobaràs tot el necessari per a la seva instal·lació com els seus programes addicionals.

Davant de qualsevol dubte podis contactar amb el Desenvolupador al seu Mail de contacte: lu4aey@gmail.com

Agraïments: Jonathan Naylor G4KLX (MMDVM) - Andy Taylor MW0MWZ - (PI-Star) - José Uribe (Andy) CA6JAU (XMODES (DMR2YSF i YSF2DMR)

Ingressa a https://www.argentina-room.dns-cloud.net/ i encontra totes les imatges i totes les actualitzacions que es barren fent perquè puguis descarregar-les i mantenir la teva imatge actualitzada.

Imatges disponibles per descarregar

ar-spot_1.1a_30082021.zip (imatge + Programes)

Instructiu Configuració Inicial

actualitzacions:

programes

wifi_builder

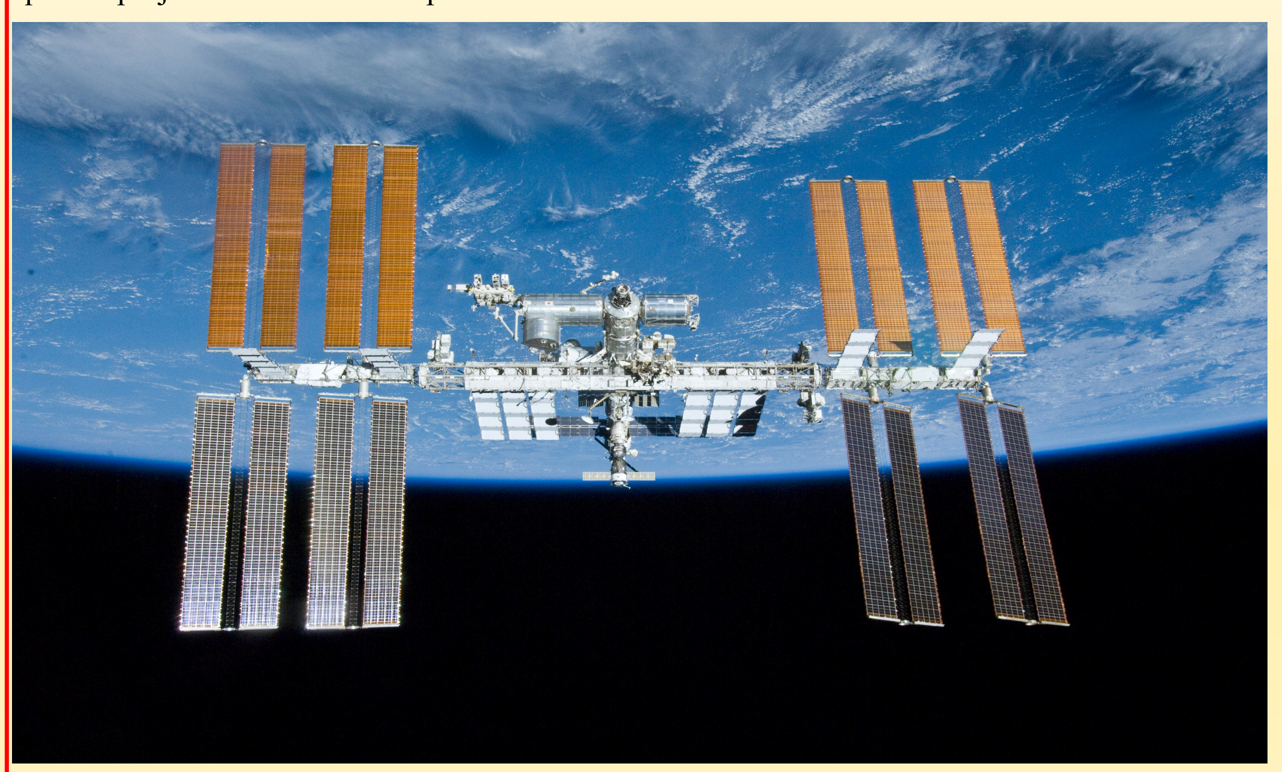
arSpot_bootloader

arSpot_remotePanel

La NASA fa plans per "apagar" l'Estació Espacial Internacional.

El pla per desorbitar a la ISS, involucra la nau russa Progress que la portaria de tornada.
Des de la seva posada en l'òrbita baixa de la Terra, quan es va efectuar el llançament del primer component de la ISS en 1998 i després de la seva ocupació en l'any 2000, mai es va parlar de fins quan el projecte col·laboratiu espacial continuaria amb la seva missió.

Resulta que des d'aquell moment fins a l'actualitat han passat uns 23 anys, i la seva estructura, com els seus components, han començat a envellir, per tant, és lògic pensar en com ha de ser retirada de l'activitat quan arribi el moment.
Tot i que no està clar quan la NASA s'apagarà la ISS, tot indica que la data límit és el 2028, l'agència està tractant de trobar una solució per treure-la de l'espai després de dècades de contribució inavaluable.
La NASA està treballant amb els seus socis internacionals per "garantir un pla segur de desorbitación de l'estació" mentre considera "una sèrie d'opcions", va dir la portaveu Leah Cheshier.
En 2019, un panell de seguretat de la NASA va aprovar un pla en què Rússia llançaria la nau espacial Progress, modificada per aconseguir acoblar-se a la ISS.
La Progress guiaria a la fatigada maquinària espacial cap a la Terra, per tant, la major part de l'estructura s'esvairia, ja que no va ser pensada per a retornar a l'planeta.
Se sap que el que quedaria després d'un desintegrador ingrés a l'atmosfera cauria en algun punt de l'Pacífic, en un lloc conegut com Point Nemo, o la regió de l'oceà més allunyada de la costa.

Fuente: Giorgio Arturi "Tech Future"

La ràdio d'emergència en viu

Sent les 2231hs Argentina, -3 UTC, la Coordinació de ARES Argentina EMCOM, en la persona del seu coordinador general, of. de Recerca i Rescat Gambino Daniel, amb llicència de radioaficionat LU3DEG, rep tràfic de CA1HDG, Marcelo Ignacio Riquelme Mora, Estació Col·laboradora Xile, d'ARES Argentina EMCOM, per Parador i Rescat de l'Ciutadà colombià a què identifiquem com EGCF, per preservar la seva identitat, trànsit que el mateix rep de l'Col·lega Oscar Andrés Lotero Arias, personal relacionat amb les forces de l'ordre a Colòmbia i amb llicència de radioaficionat HJ6OAL, qui rep primer avís, des del Sr Sergent Major Retirat Yonier Grajales de l'Armada de Colòmbia., sobre la sol·licitud d'Parador i Rescat d'un Home de 35 anys, partit de Colòmbia, amb destinació Xile i pas a través de la província de Neuquén a Argentina, qui es trobaria encallat sobre la ruta 95-s (Xile), atrapat per la neu i sense senyal cel·lular a moment, aquests detalls, són brindats per qui seria l'esposa de la Persona Buscada i qui hauria tingut últim contacte amb el 4hs abans i on el mism o hauria arribat a enviar-li una locación geogràfica via cel·lular.
Rebut el trànsit, des ARES Argentina EMCOM, com direcció per l'Argentina, s'activa SURAE Internacional, com a sistema unificat de radioaficionats de suport i emergència, constituït al costat de la Xarxa d'Emergència de Colòmbia per la HK5AKN, Juan Manuel Yanguas, col·laboradors de l'Uruguai , Xile i altres agrupacions en aliança.
Un cop activada SURAE Internacional, des ARES Argentina EMCOM, sent les 2311hs ARG, -3 UTC i mitjançant la LU6DUB, Julio C. Pérez Mujica, Sub Coordinador d'ARES Argentina EMCOM Bomber, Dip. en Gestió Integral de l'Risc, es posa en aprest a l'col·lega CD2LGF, Leonardo García, de la Brigada de Recerca i Rescat SAR Xile, qui, ja sobre les 0137hs ARG, -3 UTC i havent activat a carrabiners de la zona de Linquemay, zona de la recerca, pren control de les comunicacions amb aquesta força i es munta l'operatiu SAR, llançant un resultat positiu sobre les 09hs, -3UTC UTC quan es confirma la troballa amb vida de la persona buscada, per part de Carrabiners, qui informen la seva família que seria traslladat a un centre assistencial de medicina per al seu control general.
Des ARES Argentina EMCOM i la Xarxa d'Emergència de Colòmbia, Direccions de SURAE Internacional, destaquem la immensa i lloable tasca voluntària i el professionalisme que destaca als radioaficionats, que amb un temps de resposta Internacional de Tres hores, van aconseguir cursar trànsit de Recerca i rescat, confirmar amb familiars, autoritats i posterior, donar amb la persona buscada, tan sols amb la combinació de les Radiocomunicacions i els Sistemes Digitals, en domini dels radioaficionats.
El radioaficionat, és una persona instruïda i capacitada en comunicacions, capaç de donar resposta en emergències i desastres, en temps rècord, de manera eficaç i en suport a les autoritats nacionals, davant tota situació d'emergència i desastres, de manera que una vegada més , celebrem vida i comunicacions.

SURAE Internacional
HK5AKN - LU3DEG - CA1HDG - LU6DUB - HJ6OAL -CD2LGF

.

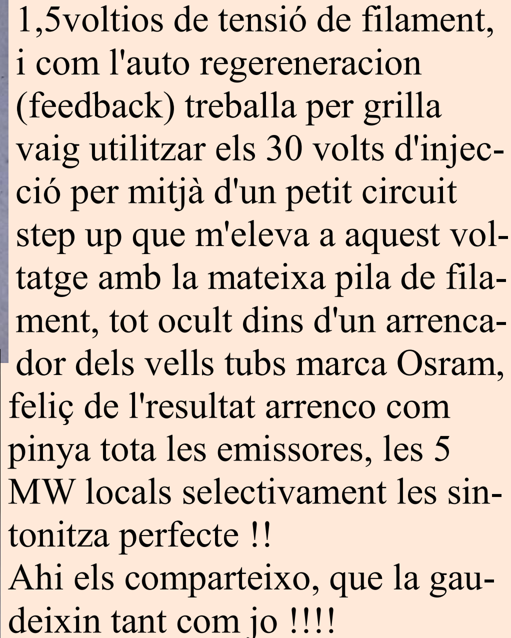

Ràdios en temps de guerra

Acabant el treball de la ràdio a rèplica (Pow) presoners of wars - presoners de guerra) feta per membres de la Resistència Francesa durant la II Guerra va ser fabricada dins d'una llauna d'espinacs, per descomptat en aquestes èpoques eren de cartró així que no tenia problema tenia una cosa semblant pel blindatge, en ella

vaig utilitzar una vàlvula 1q5 de 1,5voltios de tensió de filament, i com l'auto regereneracion (feedback) treballa per grilla vaig utilitzar els 30 volts d'injecció per mitjà d'un petit circuit step up que m'eleva a aquest voltatge amb la mateixa pila de filament, tot ocult dins d'un arrencador dels vells tubs marca Osram, feliç de l'resultat arrenco com pinya tota les emissores, les 5 MW locals selectivament les sintonitza perfecte !!
Ahi els comparteixo, que la gaudeixin tant com jo !!!!

El gringo LU1MHC
Horacio Bollati

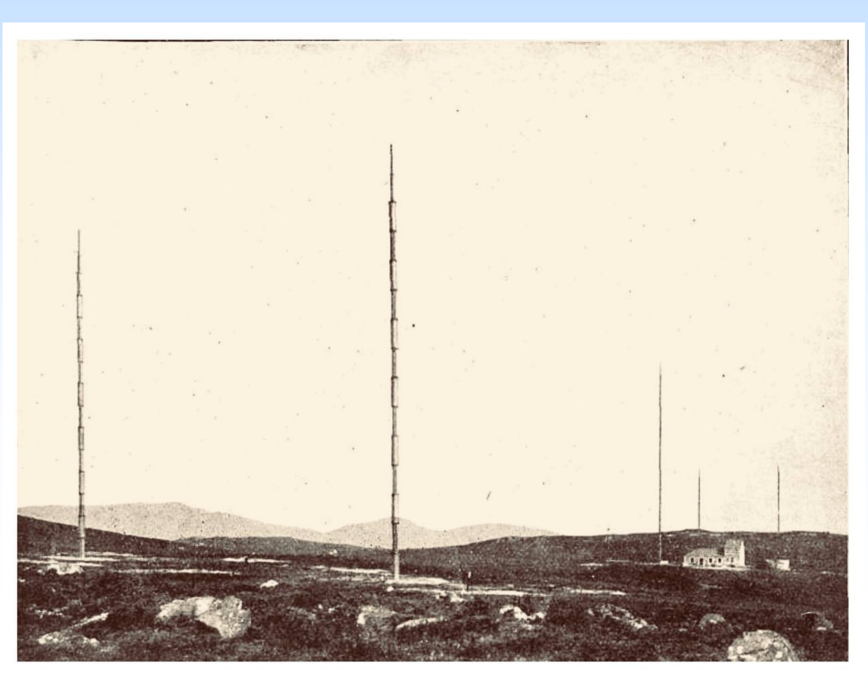
VERSIÓ CATALANA

Selvamar Noticias

* La revista del Radioaficionado

L'Estació radiotelegráfica de la Muntanya Vixiador. Després de les petjades d'un element tristament desaparegut

El 18 de maig de 1907 es va informava a la premsa de la reunió de la Junta d'Obres del Port de Vigo per a tractar l'assumpte de la instal·lació d'un semàfor a les Illes Cíes i com a complement a la mateixa d'una estació de telegrafia sense fils. A aquesta reunió van ser convocats també els consignataris dels vaixells de el lloc. Un cop pres l'acord de fer-ho, la Junta va encarregar a l'enginyer Fernando García Arenal, fill de la il·lustre pensadora Concepció Arenal, l'estudi de el projecte i la memòria per tal de sol·licitar a la superioritat l'autorització deguda per fer-ho realitat.

Estación radiotelegráfica del Monte Vixiador (1912)

Al començament d'agost de 1907 la premsa informava de les estacions radiotelegráficas que el Govern d'Espanya considerava necessari establir i que formaven part de el pla a què responia el projecte de Llei que es discutia llavors al Senat. Aquestes serien: Cap Machichaco, 200 km d'abast, Cap Major (o Queijo), igual abast, Cap de Penyes, el mateix abast, Illes Cíes, igual abast; Estaca de Vares, igual abast; Ferrol (de el Ministeri de Marina); Cap Finisterre (o Vilà), 400 km, Cadis, 1.400 km, Lanzarote, 200 km, Fuerteventura, 200 km, Gran Canària (de l'Ministeri de la Guerra), Tenerife Nord, 1400, Tenerife sud, 200 km, Palma, 200 km , Gomera, 200 km, Ferro, 200 km, la Carraca (de el Ministeri de Marina), Tarifa, 400 km, i Ceuta i Melilla (de el Ministeri de la Guerra).

El 10 de setembre de 1908, l'Eco de Santiago va publicar una informació relativa a la propera visita que el responsable de l'empresa concessionària, Víctor Popp, faria a Vigo per estudiar l'establiment en aquesta ciutat de l'estació radiotelegràfica civil que li corresponia. Popp va fer unes declaracions en les es comprometia, si se li donaven facilitats per a això, a que l'estació de Vigo es fes de llarg abast, 3.000 km. i en un altre cas, només el que l'obligava el contracte de concessió de l'servei, 600 km. L'estació pensada per a Vigo, a l'igual que les de Barcelona, Cadis i Santa Cruz de Tenerife tindria tres torres de 75 m. d'altura.

La incapacitat de l'empresa concessionària de l'servei radiotelegráfico costaner espanyol i els problemes de la seva matriu francesa que aviat faria fallida van propiciar que Marconi prengués les regnes a Espanya de la xarxa d'estacions planificada i aprovada.

El 24 de Desembre de 1910 es va constituïa la Companyia Nacional de Telegrafia sense Fils amb seu a Madrid que va obtenir la cessió de patents i drets de fabricació de Marconi Wireless Telegraph Co Ltd de Londres. L'objecte de la nova societat era prendre al seu càrrec la

construcció i l'explotació de l'servei públic espanyol de telegrafia sense fils la concessió havia estat atorgada en 1908 a la Societat Oerlikon. L'incompliment del contracte de la Companyia Concessionària de Servei Públic Espanyol de Telegrafia sense Fils, que només havia iniciat la construcció de tres de les 24 estacions compromeses, va provocar, poc després, el traspàs de la concessió a la Companyia Nacional de Telegrafia sense Fils. El capital era de 6.500.000 pessetes, de les quals 4.000.000 en accions preferents i la resta ordinàries. Formaven el Consell d'Administració, Guglielmo Marconi, Tirso Rodrigáñez Sagasta, José Sánchez Guerra, Antonio Comyn Crooke (Comte de Albiz), Godfrey Charles Isaacs, director de la Companyia Anglesa Marconi, Luigi Solari (Marquès de Solari), Lorenzo Alonso-Martínez Martín , Federico Rohr, José Bertran Musitu, Francisco Setuain i Eduardo estelat Torres. La seu social es va establir al carrer Alcalá, 43, en el recent edifici de La Unió i El Fénix Espanyol.

Estación Radiotelegráfica Costera de la época

A l'abril de 1911 es coneixia que l'estació radiotelegràfica de Vigo es muntaria finalment a la Muntanya Vixiador i no en Madroa, una de les seves possibles ubicacions. En els mesos següents a l'aparició de la notícia nombrós públic va acudir diàriament a contemplar l'avanç dels treballs de construcció.

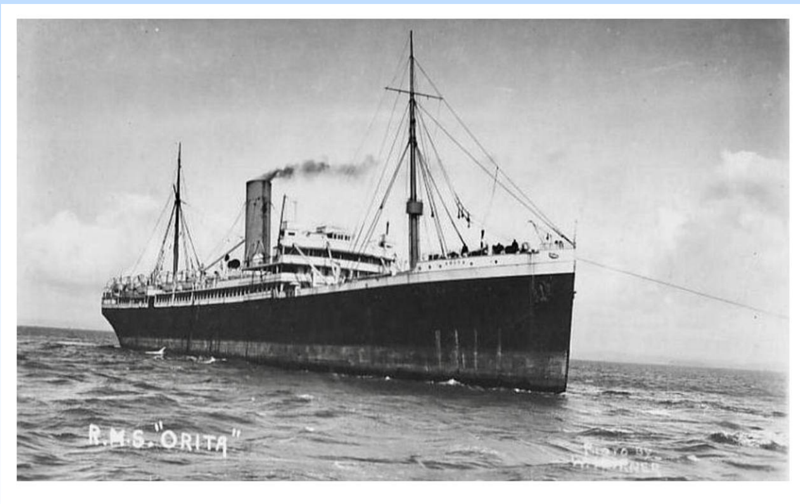
Al Herald Militar de 30 de març de 1911 es va recollia la següent informació: El vapor «Orita» ha conduït l'última partida de material per [construcció de] l'estació de telegrafia sense fils que ha de ser instal·lada aquí.

El Vapor Orita, pertanyent a la flota de la Companyia anglesa de el Pacífic, va ser construït a Belfast, Irlanda de Nord, en 1903 per les drassanes Harland and Wolff, els mateixos que van fer el Titanic per a la companyia naviliera Pacific Steam Navigation. El Orita era un vaixell de molt bona estampa que tenia dues hèlixs i dos pals, desenvolupava una velocitat de creuer de 14 nusos i desplaçava 9.239 tones. En els seus cabines de primera classe podia acomodar 169 passatgers, 111 en els de segona i 528 en els de tercera. A més, portava una dotació de 172 tripulants. Aquest vaixell va estar en servei uns trenta anys, fins que finalment va ser portat a l'desballestament en l'any 1932.

Per Real Ordre de 24 de novembre de 1911 es va autoritzar l'obertura de les estacions radiotelegráficas establertes per la Companyia Nacional de Telegrafia Sense Fils de Melena (Las Palmas de Gran Canària) EAL; Cadis, EAC; i el Prat de Llobregat (Barcelona), EAB. Una altra Reial Ordre, de 25 de novembre de 1911, autoritzava l'obertura de la de Santa Creu de Tenerife, EAT. A més es trobaven acabades, pendents de reconeixement, les estacions de Vigo, EAF; Aranjuez, EAD / EDZ i Sóller (Mallorca), EAO, preveient-se la seva obertura a l'públic per a gener de 1912.

El dimarts 12 de desembre de 1911 va arribar a Vigo una Comissió de el Cos de Telègrafs de l'Estat composta pels oficials José Sandoval, Agustín Boyer i Pedro Regueiro que havia estat encarre-

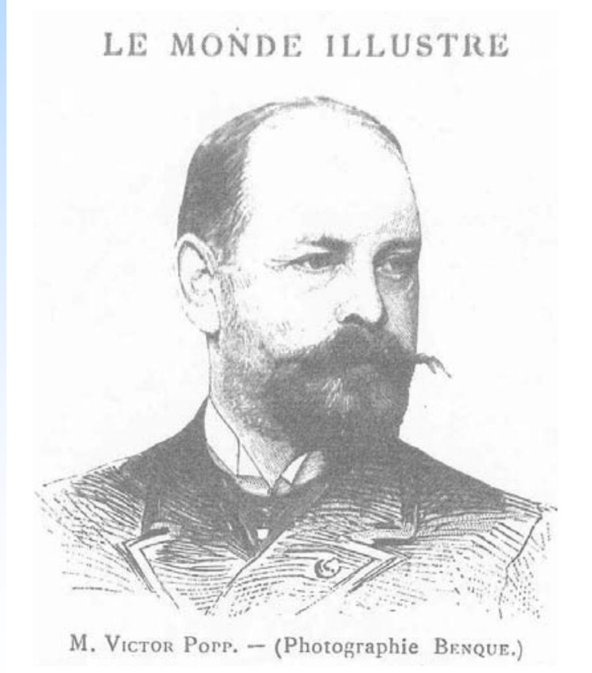
gada de reconèixer l'estació radiotelegràfica de la Muntanya Vixiador abans de la seva posada en marxa. Acompanyant a aquesta Comissió es trobava l'enginyer Guillermo Ortega Agulla, representant de la Companyia Nacional de Telegrafia sense Fils. En la visita es van fer proves de comunicació enviant radiogrames a Tenerife i Las Palmas que van ser rebuts amb èxit per les dues estacions. En els següents dies també es van fer proves de comunicació amb les estacions de Poldhu i Aranjuez, així com amb els Vapors dotats de radiotelegrafia que es trobaven dins d'el radi d'abast de l'transmissor de Vixiador. L'oficial Sandoval s'havia desplaçat el dia 16 a Poldhu a fi d'assistir des d'allí a les proves de funcionament de l'estació de Vigo. Mentrestant, Regueiro es traslladava a Cadis per reconèixer l'estació allà instal·lada, dirigint-se després a Aranjuez amb idèntic motiu.

Vapor *Orita*

A la tornada de la Comissió a Madrid, i després de presentar el seu informe favorable a la Direcció General de Comunicacions, les estacions van ser autoritzades a realitzar la seva obertura a públic.
Des de l'estació costanera de Vigo, a través de la de Coltano (Itàlia), una de les més potents d'Europa en aquell temps, o de la de Chifden (Anglaterra), es podia enllaçar amb les d'Amèrica de Nord i de Sud.
Per al trànsit dels telegrames que es retransmitiesen per telegrafia sense fils va ser necessari enllaçar l'estació telegràfica de la ciutat de Vigo mitjançant un cable que la unia amb la Muntanya Vixiador.
Dies abans, el Vapor Delhi havia embarrancat a sud de el Cap Espartel, llançant des de la seva estació radiotelegràfica de bord un missatge de socors que va ser recollit pel creuer francès Friant i els transatlàntics Príncep d'Galés i Duc d'Edimburg i l'estació de Cadis recentment inaugurada. Telegrafiada des d'aquest punt la notícia als agents de la Companyia de l'Delhy es va organitzar el rescat de l'vaixell sinistrat en què van col·laborar els vaixells esmentats salvant als tripulants i passatge del mateix.
El 27 de gener de 1912, es va inaugurar pel Rei Alfons XIII l'estació radiotelegràfica, sistema Marconi, d'Aranjuez (Madrid) pertany a la xarxa civil l'establiment estava a l'càrrec de la Companyia Nacional de Telegrafia sense Fils, presidida per Antonio Comyn Crooke , Comte de Albiz. La seva ubicació s'havia triat tenint en compte la distància a la militar de Carabanchel de tal manera que no es interferissin entre si. L'abast mínim garantit era de 800 km. però en les proves havia contactat amb normalitat a 1.300 km. de distància amb l'estació de Poldhu (Anglaterra). Integrarien la xarxa, a més de l'estació d'Aranjuez, les de Vigo, Cadis, Barcelona, Sóller (Mallorca), Tenerife, Las Palmas, i es projectava establir una altra a Llevant.
El mateix dia 27 de gener de 1912 era oberta a el públic l'estació radiotelegràfica costanera sistema Marconi de Vigo instal·lada a la Muntanya Vixiador. L'enginyer cap de l'estació ser un

tal Mr. Dobell arribat de Londres per a la presa de possessió del seu càrrec segons informava un diari gallec algunes setmanes després. L'indicatiu de trucada de l'estació costanera de Vixiador va ser EAF.
Al començament de febrer de 1912 va quedar acabat l'estesa de la línia telegràfica de 11km de longitud que unia el Centre de Telègrafs de Vigo amb l'estació radiotelegràfica de la muntanya Vixiador, realitzant intercanvi de despatxos a través de la mateixa entre els dos punts per verificar el correcte funcionament dels equips. Perquè es procedís a la inauguració de l'estació radiotelegràfica de Vixiador només faltava que la Direcció General de Comunicacions designés el personal que havia de servir el ramal de comunicació al Centre de Vigo.
El 23 de febrer de 1912 es va publicava que Rafael Maroto, oficial cinquè de Telègrafs que prestava els seus serveis a la Central de Vigo havia estat designat com a interventor de l'Estat a l'estació radiotelegràfica de Vixiador.
A primers de març de 1912 prenia possessió del seu càrrec d'enginyer cap de l'estació radiotelegràfica de Vixiador, Mr. Dobell.

Victor Popp (Grabado de Le Monde Illustré de 12 de diciembre de 1891).

El Vapor alemany Wagerswad que es trobava al port de Vigo procedent de l'Havana sol·licitava el 22 de juliol de 1912 per radiotelegrafia notícies de Portugal, sent contestat per l'estació de Vixiador dient que tot Portugal estava tranquil.

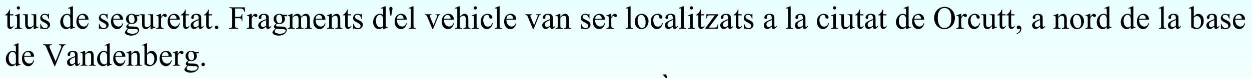
Iniciada la I Guerra Mundial, al començament d'agost de 1914 diversos vaixells alemanys es van dirigir a l'abric del port de Vigo que com pertanyent a un país neutral, van seguir les instruccions cursades per les seves companyies en què els deien que aquells vaixells que es trobessin en el radi d'abast de l'estació radiotelegràfica de Vixiador s'acollissin a la neutralitat dels ports espanyols. Donada la situació geogràfica de Galícia, serien molts els vaixells mercants dels països bel·ligerants, Anglaterra, França i Alemanya que utilitzarien com a refugi seus ports, situats al rumb natural dels mateixos.
L'Estació radiotelegráfica de la Muntanya Vixiador va deixar de ser utilitzada i va ser abandonada cap a finals de la I Guerra Mundial. Els motius que hi va haver darrere de tan dràstica decisió semblen estar relacionats amb no es van obtenir els resultats esperats en la seva eficàcia i abast de comunicació i la proximitat de la Costera de Finisterre.
El 1924 van sorgir veus a Vigo que reclamaven la seva nova posada en funcionament, generant-se un ampli debat al voltant de la seva necessitat, però això seria objecte d'un altre article.

Autor: Tomás Manuel Abeigón vidal
abeigont@gmail.com
Pontevedra

Pèrdua dels satèl·lits GÈNESI de AMSAT-EA i altres projectes en curs

EA
AMSAT

Lamentem haver de fer-nos ressò de la trista notícia que els satèl·lits GÈNESI han resultat destruïts en ple llançament pel fet que el vehicle Alpha de Firefly va patir una anomalia quan es trobava a velocitat Mach 1 poc després d'iniciar l'ascens el 3 de setembre de 2021 a les 01:59 UTC des de la rampa SLC-2W de la Base Aèria de Vandenberg (Califòrnia).
segons algunes informacions el coet va començar a donar tombs i va explotar a l'activar-se el sistema de destrucció (FTS) per motius de seguretat. Fragments d'el vehicle van ser localitzats a la ciutat de Orcutt, a nord de la base de Vandenberg.

Tal com informàvem el mes passat, Els satèl·lits GÈNESI conformaven sengles repetidors digitals de ASK i CW i havien generat gran interès entre la comunitat amateur espanyola i mundial.
Altres projectes d'AMSAT-EA que actualment es troben en curs són:
1) EASAT-2 - repetidor FM / FSK (veu i transmissions digitals) - lliurat - llançament previst en gener 2022 SpaceX TR-3 (Cap Canaveral). Els seus freqüències de treball seran: 145.875 MHz uplink, Maneres: veu FM (sense subtó) i FSK 50 bps i 436.666 MHz downlink, Maneres: veu FM, CW, FSK 50 bps, balisa veu FM amb indicatiu AM5SAT.
2) HADES - repetidor FM / FSK (veu i transmissions digitals) - lliurat - llançament previst: gener 2022 SpaceX TR-3 (Cap Canaveral).
Freqüències de treball seran: 145.925 MHz uplink, Maneres: veu FM (sense subtó) i FSK 50 bps i 436.888 MHz downlink, Maneres: veu FM, CW FSK 50 bps, SSTV Robot 36, balisa veu FM amb indicatiu AM6SAT.
3) URESAT - repetidor de FM (en fase de definició).

Estarem molt pendents de l'evolució d'aquests projectes que tant ens interessen als que som apassionats pels satèl·lits de radioaficionat.

El Firefly Alpha en la rampa (Firefly Aerospace). Fotografía publicada en: https://danielmarin.naukas.com/2021/09/04/fallo-del-cohete-firefly-alpha-en-su-primer-lanzamiento/

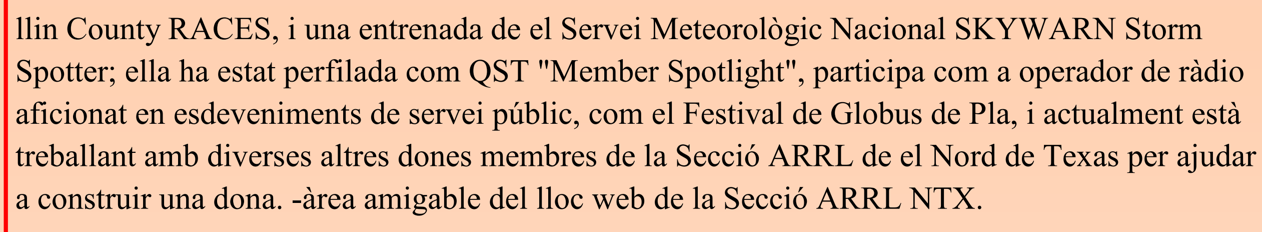
Autor: Tomás Manuel Abeigón vidal
abeigont@gmail.com
Pontevedra

Katherine Forson, KT5KMF, és la receptora de el premi ARRL Hiram Percy Maxim Memorial Award 2021

Augmentar l'interès i la participació en la radioafició dels menors de 21 anys segueix sent un esforç principal de ARRL. Subratllant aquest enfocament hi ha la concessió anual de ARRL del seu premi principal, el Premi Hiram Percy Maxim Memorial, a un membre jove les contribucions tant a la radioafició com a la seva comunitat local encarnen els ideals de el Servei de Radioafició.

La guanyadora de el Premi Memorial Hiram Percy Maxim 2021 és Katherine M. Forson, KT5KMF, de Pla, Texas. Tècnica en 2013 a l'edat de 9 anys, General el 2017 i Amateur Extra a 2018, l'entusiasme de Katherine va resultar en el seu nomenament com a Coordinadora Juvenil de la Secció Nord de Texas el 2019.

Ella és un membre actiu de Pla Amateur Ràdio Klub i Collin County RACES, i una entrenada de el Servei Meteorològic Nacional SKYWARN Storm Spotter; ella ha estat perfilada com QST "Member Spotlight", participa com a operador de ràdio aficionat en esdeveniments de servei públic, com el Festival de Globus de Pla, i actualment està treballant amb diverses altres dones membres de la Secció ARRL de el Nord de Texas per ajudar a construir una dona. -àrea amigable del lloc web de la Secció ARRL NTX.

Quan no està en la ràdio, Katherine està activa a la seva escola i comunitat. Estudiant d'últim any a Plano West Sènior High School, té una mitjana de qualificacions de 4.46 i és membre de la Societat Nacional d'Honor, la Societat Espanyola d'Honor i la seva banda de l'escola secundària. Va obtenir el segon lloc en la Fira Regional de Ciència i Enginyeria de Dallas i va quedar en segon lloc en la categoria de física i astronomia a la Fira de Ciència i Enginyeria de l'Estat de Texas. Ella serveix com a lectora de nens a la seva església i és voluntària de Dallas Meals on Wheels.

El premi Hiram Percy Maxim Memorial Award consisteix en un premi en efectiu de $ 1,500 i una placa gravada. El director de la Divisió de l'Golf Oest, John Robert Stratton, N5AUS, i el Gerent de la Secció de el Nord de Texas, Steven Smith, KG5VK, lliuraran el seu premi a Katherine en la reunió de el 20 de setembre de 2021 de el Pla Amateur Ràdio Klub .Font: http://www.arrl.org/news/katherine-forson-kt5kmf-is-the-recipient-of-the-2021-arrl-hiram-percy-maxim-memorial-award

VERSIÓ CATALANA

Selvamar Noticias

NEW

* La revista del Radioaficionado

RADIO CLUB GUALEGUAYCHU

Vibrant les ones !!!

QUI SOM :Història: El Ràdio Club Gualeguaychú, neix per la dècada de el 50, on es va mantenir diversos anys actiu i després es va perdre en el temps la seva activitat, va ser re-fundat en diverses oportunitats gràcies a l'entusiasme de noves generacions de radioaficionats de la nostra ciutat. El 27 d'agost de 1992, gràcies a l'esforç d'un grup d'amics, reneix l'RÀDIO CLUB Gualeguaychú, amb l'objecte de seguir fomentant la radioafició en tots els seus aspectes, i mantenir els vincles socials de la comunitat de radioaficionats.

Actualitat i projecció a futur de el radi club

La incorporació de dones com homes, tornant-nos un radi club totalment inclusiu i pluralista en els seus pensaments.

Projectant a un futur amb una altra perspectiva, utilitzant noves tecnologies.

En aquest moment estem dictant el segon curs 2021 en el qual òrgans de seguretat nacional van veure el progrés de el radi club i es van sumar a el projecte educatiu per capacitar a les seves forces, com una gran quantitat de civils de tot el país.

LA NOSTRA HISTÒRIA: A la tasca de foment destaquem diverses activitats que desenvolupa el Ràdio Club, tenint una estació de ràdio per a ús dels socis i practiques operatives dels postulants, dictar els cursos i prendre els exàmens corresponents per a ser radioaficionat, organitza conferències tècniques a la comunitat de ràdio, fa exposicions i realitza visites a escoles per tal de promoure en els nois l'interès per la radiotécnica i organitza esdeveniments de ràdio des de la seu i en campanya, per a lliurament de certificats commemorant dates al·legòriques de la nostra història i de dies especials relacionats amb la nostra activitat. En el marc de sembrar l'entusiasme en altres comunitats, ens interessa molt organitzar esdeveniments relacionat amb l'activitat escoltes, anomenat Jamboree-On-The-Air (JOTA), trobada d'intercanvi internacional entre escoltes i guies, sent una experiència enriquidora per al gaudi de grans i nois, on es realitzen comunicats radials amb altres comunitats escoltes, obtenint així un planter important per a noves generacions de radioaficionats. Pel que fa a material didàctic i de consulta, distribuïm en format digital el contingut de diverses revistes tècniques internacionals, i s'inverteix en llibres tècnics per anar conformant una biblioteca a el servei de l'associat. La relació amb la societat i l'estat, en el marc d'emergències, catàstrofes i ajuda humanitària, és per al Ràdio Club un tema important, on sempre tindrem la nostra infraestructura de comunicacions i amics radioaficionats predisposats per a les necessitats de la nostra comunitat. Ràdio club Gualeguaychú, fem vibrar les ones !!! ...

Mas info: http://www.radioclubgualeguaychu.org/

VERSIÓ CATALANA
Selvamar Noticias
* La revista del Radioaficionado

LES TRES VIDES D'UN EQUIP

Diuen que els gats tenen set vides. Allà ells. Els equips de ràdio tenen només tres, o potser hauríem de parlar de tres fases en la seva única vida.
La primera vida d'un equip de ràdio és aquella que comença nou, brillant, perfecte, a la punta de la tecnologia, acabat de treure per primera vegada de la seva caixa. Aquesta vida pot durar uns deu anys, però aquesta xifra és variable. Depèn de la qualitat de l'equip, i de l'tipus d'ús i cures que se li doni. Durant aquest període l'equip va perdent actualitat, de poc, a mesura que surten models nous, però segueix sent bé capaç. En molts casos no falla en tota aquesta vida, o si arriba a fallar, són falles puntuals que es solucionen completament canviant un component fallat. Inevitablement l'equip es va desajustant, de manera que requereix retocar la configuració una o dues vegades al llarg d'aquesta primera vida, si un desitja que segueixi complint les seves especificacions. Encara si no es fa aquesta manutenció, seguirà funcionant, només que amb alguna lleu degradació en la precisió de l'dial, algun corriment en la resposta de freqüència, etc. Equips que estan en aquesta primera vida poden ser usats per tot radioaficionat, també poden ser usats en estacions mòbils, per a emergències, etc.
Després d'aquesta primera vida, ja es va perdre l'aura d'equip nou. Passa a ser un cavall de treball. Comencen a aparèixer problemes d'equip vell: Potenciòmetres rasposos, contactes intermitents, endolls gastats, degradació d'alguns components. La majoria d'aquests petits problemes es poden posar remei, però això pren una quantitat considerable de temps, i un significatiu cost en recanvis. Si no es fan aquestes reparacions, l'equip pot seguir funcionant d'alguna manera, en molts casos, però amb prestacions cada vegada més degradades. Aquesta segona vida d'un equip pot durar 10 anys més, però també és altament variable, important molt la qualitat dels components que es van usar en la seva fabricació, i si ha estat o no exposat a ambients corrosius, humits o calorosos. Equips que estan en aquesta segona vida queden molt bé en mans de radioaficionats que són capaços de fer ells mateixos la manutenció i les reparacions menors, mentre que pels altres poden ser un mal de cap, demandant més despeses en enviar-los a reparar, que el que costaria reemplaçar-los.
L'inici de la tercera vida, o més aviat la fase final de la vida d'un equip, queda marcat pel moment en què la degradació dels components, o la corrosió generalitzada dels contactes, comencen a fer estralls. Això passa a molt tard com als 30 anys d'antiguitat, si l'equip ha estat usat i guardat sempre en òptimes condicions, però en la majoria dels equips ocorre abans d'aquesta data. Fallen moltes coses diferents, hi ha intermitències assortides, i l'equip dura poc temps entre una reparació i la següent. Aquests equips només serveixen a radioaficionats que són capaços de fer totes les reparacions ells mateixos, i que gaudeixen fent-les. Per a qui depengui de tècnics pagats per fer les reparacions, aquests equips surten molt més cars que comprar un de nou, ja que a cada estona cal enviar-los a reparar, i les reparacions no poden ser barates, a causa de la gran quantitat de temps que es necessita gastar en reparar tantes falles diferents que els ocorren.

By XQ6FOD Manfred Mornhinweg Krohmer
https://ludens.cl/

Avui faig 48 anys a la "cosa de la Ràdio",

Aquesta és la meva història com DXista i CX.
La meva història com DXista comença en l'any 1973. En aquell llavors estudiava l'idioma anglès a l'Aliança Cultural Uruguai EUA d'Amèrica. Regularment accedia a uns fullets de la VOA que detallaven els horaris de programació de l'emissora.

Paral·lelament m'havia fet soci de la Biblioteca Artigas Washington a Montevideo. Ja de nen la meva mare m'havia regalat una caixa de muntatges electrònics de la Philips, el "Electronic Engineer" i havia aconseguit armar entre els seus circuits i algun altre de Mecànica Popular una ràdio que detectava amb un díode les emissores locals.

Un cap de setmana una de les ràdios de la meva família, una portàtil Panasonic de 8 transistors i dues bandes va servir per descobrir l'ona curta, i vaig poder pescar algunes de les emissores d'Onda Curta com la VOA i altres més.

Però no va ser fins que vaig veure un llibre anomenat "How to Listen to the World" de 1971 i específicament un article en ell publicat sobre ràdios clandestines que em vaig dir, vaig a fer de l'escolta de la ràdio un hobby.

1973 - 8 de setiembre - 2021
48 AÑOS de radiomanía
CX0003SWL CX3BZ

I així una nit d'el 8 de setembre de 1973, amb un quadern especialment comprat per fer les anotacions em vaig dedicar diverses hores a pescar i a anotar cada emissora que anava rebent. A el principi sense antena exterior, després vaig connectar un "chicote" que anava cap a l'última planta i els països van començar a arribar.
Escoltar Pequín, com se'l coneixia en aquell temps a la ràdio Internacional de la Xina, va ser summament emotiu per l'exòtic. I així també vaig anar descobrint interessantíssims programes en castellà com els de Ràdio Nederland, Ràdio Canadà, les xilenes que transmetien ia programes afins a el govern militar de Pinochet. El bon jazz de l'ORTF de París. Un món fascinant que em va portar el primer DX, la FEBA de les Illes Seychelles i els primers noms de compatriotes que també es dedicabn a escoltar les Ones Curtes com jo.

Allà estava els divendres a l'escolta de l ' "Espai Diexista" de Ràdio Nederland amb Jorge Valdés a el micròfon, i allí vaig escoltar per primera vegada el nom de l'DX Club de l'Uruguai fundat el 1972 i d'un dels seus membres fundadors el recordat Manuel Alfredo Barcia.

Als pocs mesos ja era soci, ens reuníem tots els dijous i mitjançant el club vaig anar coneixent a altres col·legues i altres clubs d'Amèrica. En aquella època hi havia una florida de l'hobby.

Vaig aprendre a enviar informes de recepció amb el codi SINFO, i gravava les recepcions. D'aquests amics guardo inesborrables records encara que a molts d'ells mai més vaig veure. Amb ells vaig aprendre la humilitat que cal tenir personalment i el treball participatiu i democràtic que havia de tenir un club.

No només escoltava l'Ona Curta, sinó que vaig poder rebre emissores de TV d'Argentina i Xile, i el Brasil a les que vaig poder confirmar. L'Ona Mitjana s'omplia d'emissores de Colòmbia després de les dues del matí.

Amb el temps i gràcies a al Club DX, vaig aprendre telegrafia, al menys per a identificar emissores costaneres i així vaig poder rebre la QSL del senyal horària de Sud-àfrica, ZUO, ja desapareguda, que va ser primera a Sud America.

Vam participar en concursos de radioaficionats pel campionat Mundial de la revista CQ, i molts ens vam fer radioemisoristas. Va ser una emoció fer QSO per primera vegada amb el Japó, i parlant en castellà.

Després vaig passar a primera divisió pel que fa a receptors amb un Hammarlund HQ180, comprat als Ferrocarrils de l'Estat. Amb ell vaig tenir la màxima recepció i vaig donar la volta a el món, especialment dedicat a les bandes tropicals i a caçar "figuretes" rares de països de l'DXCC (100 països en radioaficionats).

Una nit al Club escoltem per primera vegada un enregistrament magnetofònica per al que va ser la primera notícia de la recepció d'una emissora de FM per propagació Transecuatorial. Era Ràdio Lider 99, de Culebra, Puerto Rico. Els aplaudiments i vives van sorgir espontanis, i també aprofitem a repetir els intents, que es van coronar en recepcions fetes a 200 quilòmetres de la capital, a la costa oceànica de el pais, cap a l'Est.

Quan les coses al nostre Club van madurar prou, sentim que podíem fer un programa de ràdio. Ja sabíem prou de l'hobby com per difondre-ho a al públic. Així va néixer el 1989 al programa "Radioactividades", que fins al dia d'avui perviu amb part de l'equip fundacional. Encara que jo només vaig estar en la seva primera època, el seu naixement paradoxal i dolorosament marcar la fi de l'DXCU.

Les meves activitats vinculades a la ràdio es van conservar intactes, fins i tot afegint un entusiasme creixent per la història de la Ràdio. Vaig començar a col·leccionar memorabilia i també dedicar-me a la filatèlia temàtica dels mitjans de Comunicació de Masses. Em vaig vincular a el Primer Museu Vivent de la Ràdio "Gral. Artigas" i vaig recolzar activament la tasca de l'col·lega Antonio Tormo, aquí a Uruguai, i per molts anys, li vaig ajudar amb les notes, cartes, pàgina web, xerrades, conferències, fins al any passat en què vaig decidir culminar aquesta etapa.

Amb la informàtica i l'Internet meus coneixements es van ampliar, i ja sabem el que és avui la integració a través de les llistes de correus amb els altres col·legues d'Amèrica i el Món.

Algunes vegades la ràdio va deixar d'entusiasmar en part, particularment quan vaig formar la meva família. Només un extraordinari succés ocorregut a casa dels meus sogres marcar la meva decisió de vida per la ràdio. Va ser quan vaig trobar semi enterrat en el terreny de el fons, un disc d'alumini, de transcripció, amb prou feines restes de laca. Un cop llevada la terra, netejat i amb el tocadiscs a 78 rpm, es va poder escoltar el so marcat amb les cicatrius del pas de el temps, de programa de difusores de l'Uruguai, les recordades "Lluminàries General Electric". Va ser quan em vaig dir: "la ràdio serà part de la teva vida, és aquesta" un senyal ".

En anys recents el soroll elèctric m'ha obligat a deixar l'escolta de l'ona curta de manera activa a la ciutat. Excepte en ocasions quan en els estius anàvem a la caseta familiar de la platja, amb els meus cables d'antena per intentar escoltar DX transatlàntic a Onda Mitjana, o navegar per aquelles sorprenents Bandes Tropicals, prop dels 5 MHz, o intentar escoltar FM transecuatorial o per propagació esporàdica.

Va seguir l'exploració de l'Ona Mitjana amb receptors de butxaca, tenint ia cinc països confirmats. Una renovada alegria m'ha donat tractar d'escoltar els 19 departaments d'Uruguai, amb ell. I em segueix faltant un de sol a el dia d'avui: Difusora Americana, de Trinitat, departament de Flors.

Els meus actuals receptors són un Kenwood R600, però vaig tenir també una Degen DE1103, 1 Eton E-100 i un Sony SRF 39FP, aquests dos últims obsequiat gentil i desinteressadament pel col·lega Gary DeBock, dels EUA que va valorar el meu interès pel hobby de l'DXismo amb Ultralivianos (ULR) i la seva promoció a Llatinoamèrica.

Des de desembre de 2011, tinc llicència de radioaficionat CX3BZ. Vaig comprar el meu primer handy, el chinito Baofeng UV5R, molt barat i efectiu. Més tard el va substituir 01:00 Yaesu FT70D, bi-banda analògic FM i digital C4FM.

Mantinc un bloc, especialitzat en els aspectes històrics de la ràdio. La Galena de Sud (http://lagalenadelsur.wordpress.com/)

Tinc indicatiu de ràdioescolta CXA003SWL (SWARL), vaig ser directiu de la Federació Uruguaiana de Ràdio Clubs. Vaig cursar estudis de Tecnicatura en Periodisme aplicat als mitjans de comunicació. El meu ofici és la restauració d'antiguitats i objectes d'art a Montevideo, tot i que ja estic jubilat. Vaig ser soci de Radiogrupo Sud i vaig col·laborar amb el Museu de l'Radioaficionat "Guglielmo Marconi", Uruguai (Radiogrupo Sud) - Mantinc corresponsalia de la pàgina d'Uruguai de l'World Ràdio TV Handbook, directori mundial d'emissores de ràdio i TV. Integro el nucli d'amics de el Centre Ràdio Aficionats Montevideo, amb qui mantenim una gran amistat i grup amb el qual vam armar el petit Pixie, un transceptor de telegrafia de 250 mil·liwatts, amb el qual vaig aconseguir el rècord de distància de 2000 quilòmetres cap Patagònia Argentina. També he operat un altre equip d'1 Watt, amb el qual vaig competir en el "2020 World-Wide DX Contest", a la banda de 40m, aconseguint el lloc # 1 a Uruguai, amb rècord per a la banda i # 1 a Sud-amèrica. Sóc també soci de l'Ràdio Club Uruguaià. En 2018 vaig aconseguir el primer lloc en el Concurs d'AM organitzat per aquesta institució.

73 & DX de
Horacio A. Nigro
Montevideo
Uruguay

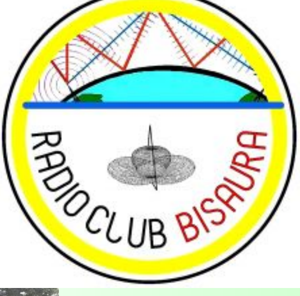

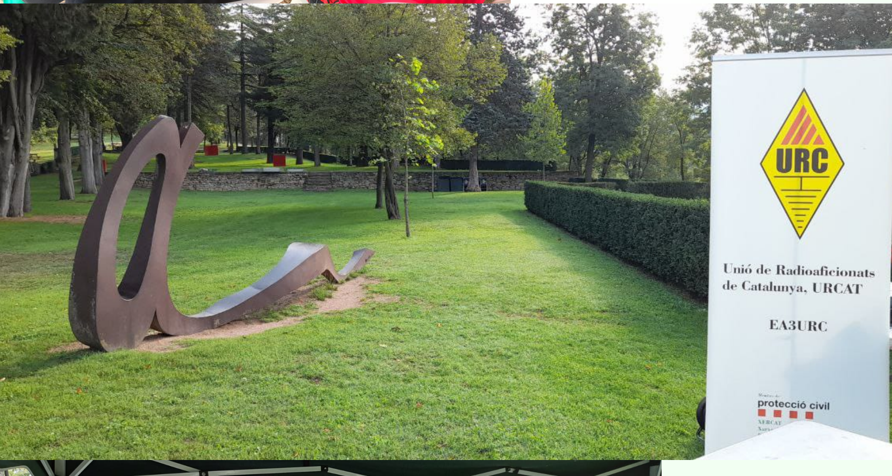
11a Jornada radioafició Montesquiu 2021.

Dia 18 de setembre de 2021 (dissabte) es va celebrar La Diada de Radioaficionats de l'Castell de Montesquiu, és un punt anual de trobada de la Radioafició Catalana.
Una jornada tant per participar i operar, com a gaudir d'una Jornada de Camp amb tota la família.

El Castell de Montesquiu, és un paratge d'indiscutible bellesa situat enmig d'un parc natural amb uns jardins molt ben

cuidats, que la Diputació de Barcelona cedeix anualment per aquesta jornada. Un lloc per venir en família. Els petits ho van passar d'allò més bé

dins dels jardins sense cap tipus de perill.

Organitza:
Ràdio Club Bisaura de Montesquiu i el Ràdio Club de Vallès (EA3RCH), de Cerdanyola de Vallès

GESTA D'UNA RADIOAFICIONADA DE 77 ANYS

A 339 DIES VA DONAR LA VOLTA A EL MÓN SOLA EN UN VELER

Es comunicava en 40 METRES AMB EL SEU SENYAL VE0JS

Una professora de matemàtica jubilada i radioaficionada que va navegar des de Canadà a bord d'un veler buscant donar la volta a el món, sola i sense trepitjar terra, va aconseguir l'objectiu després de 339 dies. La nostra col·lega Jeanne Socrates, VE0JS, va creuar la línia de meta dissabte passat i es va convertir oficialment en la persona de més edat en navegar pel món sola, sense descans i sense ajuda.

Jeanne, de 77 anys, va arribar a Ogden Point Wharf a Victoria, Columbia Britànica, a les 04:17 am. Hi havia començat el seu viatge exactament des d'aquest punt el 3 d'octubre de 2018.

Però els últims moments no van ser tranquils. En els últims dies, ella va tractar d'aprofitar els pocs vents disponibles per recórrer les últimes milles i portar el seu veler a casa en un mar relativament sense vent.

Jeanne, un radioaficionada, àvia i professora de matemàtica jubilada de Anglaterra, va començar a navegar als 48 anys. Ella i el seu marit George van comprar el seu primer veler el 1997. Fins i tot després de descobrir el càncer terminal en el seu marit, van continuar navegant. El va morir el 2003 als 65 anys, però ella va seguir amb la seva passió pel mar.

En 2017 va caure d'una escala en el seu vaixell i va acabar amb nou costelles trencades i commoció cerebral. No obstant això, va haver d'enfrontar amb més adversitats durant el viatge que acaba de concloure.

Ho va fer per esquivar dos ciclons, va veure com el seu veler girava fins al punt en què la vela tocava l'aigua, va trencar el seu mort principal, va sobreviure a les onades de vuit metres al sud d'Austràlia i fins i tot el seu pilot automàtic va deixar de funcionar. A més d'aquests problemes, també es va enfrontar a altres nombroses falles en el seu equip, però sempre va aconseguir solucionar-les. A causa d'això, la seva arribada es va retardar quatre mesos.

Va dir que una de les majors dificultats va ser exactament quan va perdre el seu pilot automàtic i els seus instruments de navegació van deixar de funcionar, així com la pèrdua de la direcció de vent i l'esgotament de les seves bateries a el mateix temps. Afortunadament, va poder fer les reparacions. Per suportar el llarg viatge, llevò amb si un subministrament d'aliments ben planificat.

Tot i així, va menjar la seva última galeta la setmana passada. A causa d'aquests increïbles esforços, va tornar més prima i va perdre molt múscul.

Psicològicament, ha dit que li deu la seva supervivència a creure fermament que quan alguna cosa es trenca, hi ha una manera d'arreglar-ho. Això va ser vital per enfrontar tempestes potencialment mortals, com les que va suportar durant el seu rumb.

Jeanne va dir estar impressionada pel suport que va rebre dels col·legues radioaficionats de tot el món que la van contactar per ràdio, encoratjant o donant-li informació per ajudar-la a resoldre problemes. Ella va estar diàriament durant el seu viatge de la banda de 40 metres en 7163 KHz amb el seu indicatiu VE0JS i sempre va estar acompanyada.

La persona més vella a fer un viatge en solitari sense vigilància al voltant de el món abans de Jeanne va ser Minoru Saito del Japó, qui va completar el viatge en 2005 a l'edat de 71 anys.

Jeanne va passar a ser ara la dona de més edat en aconseguir la gesta, que es va transformar en rècord absolut.

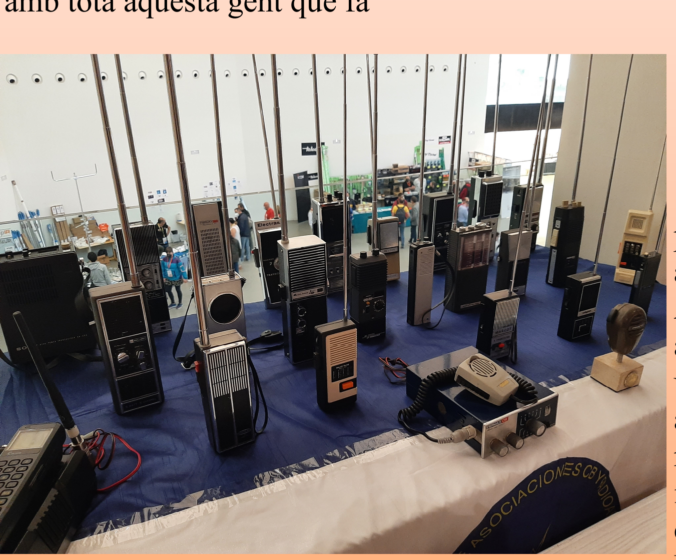
Carlos Almirón(LU7DSY)

VERSIÓ CATALANA
Selvamar Noticias
* La revista del Radioaficionado

GREAT GT-413
IBERRADIO 2021

És increïble el "poder" de les xarxes socials i dels mitjans de divulgació, quan vaig començar amb això de col·leccionar talkis no vaig pensar que arribaria a rebre aportacions més enllà del meu entorn més proper, però aquest cap de setmana a Iberradio m'he adonat que l'col·leccionar aquest tipus de aparells és conservar la història per a les pròximes generacions, no és simple materialisme és recopilar equips per a un futur cedir-a una altra persona que continuï aquesta mateixa tasca amb la mateixa il·lusió. Un any més, i ja són 6, vaig estar present a la fira de Iberradio a Àvila, una fira que ja s'ha convertit en l'esdeveniment de confraternització de l'any per a mi, al costat dels meus companys de Grup ràdio galena vam passar un cap de setmana fantàstic , ens vam reunir amb tota aquesta gent que fa

possible que la ràdio segueixi viva, la RÀDIO amb majúscules.
Aquest any a la fira em vaig trobar amb un altre gran col·leccionista d'equips, que porto una assortida col·lecció de talkis, es tracta del amic Balbino (Fènix) EB4FLG, que em comentava que tenia uns 300 equips entre talkis i emissores de CB, tota una vida col·leccionant.
Bé com el meu és mostrar-vos equips doncs us presento el Great GT-413, gràcies a Gerardo EC1A que molt amablement m'ho lliuro a Àvila, equip procedent d'un company SK.
Novembre de 1982 seria l'any de fabricació d'aquesta unitat, a Taiwan, 1w de potència, 2 canals (a vidres), squelch, alimentació externa o amb 8 bateries de 1,5v.
Realment m'encanten els equips Great són robustos i bonics.
Recordar-un cop més que us passeu pel meu canal de youtube on mostro aquest i altres equips, a més he fet un vídeo amb les meves sensacions aquest any en iberradio i la presentació per part del senyor Manolo meteorit de l'President Randy *III.*

Viri - EA1OK

https://www.youtube.com/channel/UCC3ZxxWXZMpotwdpt2EAM2w

Aventuras de radio - Las 1000 preguntes

Josep era un jovenet de 16 anys que feia a un temps que s'havia iniciat en la radioafició, ja que li apassionava la tecnologia, els ordinadors i l'electrònica.
Feia temps que estava provant les comunicacions digitals, i començaven a agradar-les possibilitats que oferien.
Habitualment Josep es desplaçava uns quilòmetres a casa del seu avi, una casa de camp allunyada de l'enrenou de la ciutat.
Un dia Josep va dir al seu avi:
¿Perquè no vam muntar una emissora i així a estones, quan et sentis sol podràs parlar amb mi i amb altres amics ?.
L'avi va moure el cap i titubejant li contesto: Jo ja sóc molt gran per això.
Al que José contesto: tu no ets més gran, el que passa és que et fan por les tecnologies, abans que tu nasquessis ja es feia servir la ràdio.
Però ... ¿qui muntés les antenes ?, Pregunto.
José prest contesto: Doncs jo i els meus amics de ràdio.
I si ho trenco ..., seguia preguntant.

Doncs ho arreglarem, va dir Josep.
I si tu no hi ets ?.
Doncs els meus amics que seran els teus, vindran a arreglar-la.
A poc a poc l'avi semblava que començava a animar-se.
José uns dies després retorn a casa del seu avi, amb l'portava una caixa en la qual es veien uns cables sortint, i l'acompanyaven uns amics, entre els quals destacava un d'una edat s'aproximava a la de l'avi.
Avi, et porto l'emissora de la qual parlem, i ens acompanya Vicente que també és radioaficionat.
Els més joves van començar a muntar els equips, passar cables i pujar-se a la teulada de la casa, per posar l'antena.
Mentre l'avi de José i Vicente començaven a conversar.
Mira Vicent- va dir l'avi de Josep, el meu nét m'ha embolicat amb les seves històries, però la veritat és que no em fa cap gràcia això de la ràdio.
Al que Vicente contesto: t'entenc, a mi a el principi tampoc em cridava l'atenció, però a poc a poc vaig anar parlant amb gent, de la nostra edat i altres més joves.
Em feia por com a tu fer malbé els equips, no saber que dir o fer-ho malament, però els que tenim la nostra edat hem de seguir aprenent.
Així van passar una bona estona, intercanviant preguntes i respostes, i a la fi l'avi de José semblava estar una mica més convençut.

Per fi van tornar els amics de Josep i van encendre l'equip, (no sense abans fer unes quantes proves), i es escolto un soroll.
Allò funcionava, ja podien parlar i escoltar a un operador trucant, a què sense dubtar li van cridar per veure com sortia aquest equip.
Davant el que l'avi de José pregunto- però si no el conec, com vaig a parlar amb ell-.
Vicente prest li contesto, a la ràdio tots som amics, avui comences preguntant per la teva senyal i segurament estareu una estona parlant de l'equip, d'on surts, de quant temps portes en ràdio?
I així va ser, uns minuts més tard ja eren uns quants a la roda, i l'avi de José gairebé que ignorava als seus convidats que amb cara de

satisfacció, veien com es comunicava amb els altres com si ho hagués fet tota la vida.
Va passar el temps i fins i tot es va atrevir a examinar-se per l'indicatiu, que va obtenir amb facilitat i ara se l'escolta per totes les bandes fent amics.
És d'entendre que les persones grans, tinguin una mica de por de les novetats, però són ells els que en el seu moment es van enfrontar a reptes més difícils que els actuals.

Les 1000 preguntes són les que a tots ens neixen davant un repte nou, no decaiguis, intentar-ho és el primer pas per aconseguir-ho

La radioafició és col·laboració i aprenentatge, però sobretot és amistat i respecte.

Autor: Manel Carrasco (EA3IAZ)
il·lustracions: Josep M. Hontangas (EA3FJX)
Correcció: Juan José Martínez (EA3IEW)

AMBAIXADOR MFJ NOMENAT

TELEGRAM MFJ OFFICIAL CHANNEL

El nou Ambaixador per a Europa i Itàlia de MFJ Enterprises és italià.
Empresa nord-americana amb una llarga llista de resultats envejables de moltes empreses competidores; només pensi que amb els seus més de 2.000 articles per radioaficionats, des deflectors per a antenes fins els famosos analitzadors d'antenes, és l'empresa que produeix la major quantitat de productes per radioaficionats en el món!
MFJ exporta el 25% de la seva producció a l'exterior i té distribuïdors en 35 països al voltant de el món i el 92% es ven a través de botigues dedicades als radioaficionats.
Luca Clary, aquest és el nom de l'Ambaixador, un oficial de la Marina de Creuers amb un títol en Ciències Polítiques de Bari i una gran passió per la Ràdio.
Va obtenir el nom de IW7EEQ en 2004 després d'haver estat durant molt de temps CB, SWL i BCL.
Luca Clary serà l'encarregat de promocionar els productes MFJ i els de el Grup adquirits al llarg dels anys com AMERITRON, MIRAGE, VECTRONICS, HY-GAIN, CUSHCRAFT i MDS-HAM.

El primer pas va ser la creació d'un Canal Oficial de Telegram mitjançant el qual els fanàtics poden mantenir-se a el dia sobre el món de MFJ, amb notícies, ofertes, disponibilitat d'accions, nous llançaments, ressenyes i vídeos.
Es pot accedir a canal de Telegram en aquest enllaç //t.me/mfjenterprises
S'extraurà una tassa de cafè nord-americà amb el logotip de MFJ entre tots els subscriptors de l'canal.
Qualsevol que desitgi posar-se en contacte amb Luca Clary pot fer-ho al correu electrònic: ambassadoreuit@mfjeterprises.com

Mas info:
https://mailchi.mp/14b15c63aac1/hello-luca

Propera tripulació comercial de SpaceX a la ISS composta per radioaficionats

Quatre radioaficionats es dirigiran a l'Estació Espacial Internacional (ISS) a bord d'un vol comercial, gràcies a la Radioafició de l'Estació Espacial Internacional (ARISS). Són Raja Chari, KI5LIU; Tom Marshburn, KE5HOC; Kayla Barron, KI5LAL i Matthias Maurer, KI5KFH. Com el viatger espacial més experimentat, Maurer, que és un astronauta de l'Agència Espacial Europea (ESA), podria acabar amb un horari de treball molt pesat. La data de llançament prevista és no abans de l'31 d'octubre, des del Centre Espacial Kennedy a Florida.

El llançament marcarà la tercera combinació de llançament de la nau espacial SpaceX Crew Dragon i el coet Falcon 9 com a part de el Programa d'Tripulació Comercial de la NASA, que proporciona transport fiable i assequible cap i des de la ISS. La tripulació està programada per a una estada prolongada a bord de laboratori en òrbita, vivint i treballant com a part del que s'espera sigui una tripulació de set membres.

El llançament serà el primer vol espacial per Chari, Barron i Maurer, i el tercer per Marshburn. La tripulació completarà una missió científica de 6 mesos a bord de laboratori de microgravetat en òrbita terrestre baixa.

SpaceX Crew-3 de la NASA serà la tercera missió de rotació de la tripulació amb astronautes en un coet i nau espacial nord-americana des dels EE. UU. A l'estació espacial i el quart vol amb astronautes, inclòs el vol de prova Demo-2 el 2020, la missió Crew-1 en 2020-21, i el vol Crew-2 en curs com a part de la tripulació de l'Expedició 65.

Els astronautes de Crew-3 planegen arribar a l'estació per coincidir amb els astronautes de la NASA Shane Kimbrough, KE5HOD i Megan McArthur; L'astronauta de l'Agència d'Exploració Aeroespacial del Japó (JAXA) Akihiko Hoshide, KE5DNI, i l'astronauta de l'ESA Thomas Pesquet, KG5FYG, que van volar a l'estació com a part de la missió SpaceX Crew-2 de l'agència a l'abril de 2021 .

Els equips de la missió tenen una data de llançament prevista no abans de el 15 d'abril de 2022, per al llançament de la missió SpaceX Crew-4 de la NASA a l'estació espacial per a una missió científica de 6 mesos. "El Programa de Tripulació Comercial de la NASA està treballant amb la indústria a través d'una associació públic-privada per a proporcionar transport segur, fiable i rendible des de i cap a l'Estació Espacial Internacional, el que permetrà temps d'investigació addicional i augmentarà l'oportunitat de descobriment a bord de la banc de proves per a l'exploració ", va dir la NASA. "L'estació espacial segueix sent el trampolí per a l'exploració espacial, incloses futures missions a la Lluna i Mart".

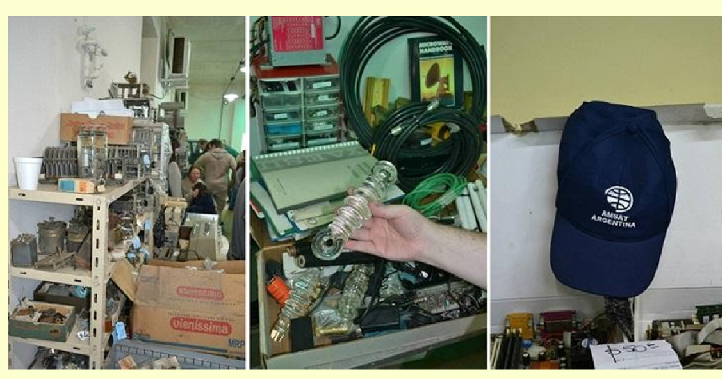
Per obtenir cobertura de el llançament i més informació sobre la missió, visiteu el lloc web de la NASA.

Mas info: https://www.arrl.org/

¿Com és una Fira de Ràdio, a Buenos Aires (Capital de l'Argentina)? Part 2

Ara els explicaré com són els Hamfests a tot el món

Als Estats Units, les hamfests són una tradició popular; En els hamfests programats regularment en els EE. UU. Comenci amb un esdeveniment com un esmorzar pagament i els guanys es destinaran a l'organització patrocinadora o una organització benèfica digna. Les festivitats més grans gairebé sempre inclouen un o més venedors
de menjar, atesos per voluntaris, i els guanys es destinen a una escola secundària local o una altra organització benèfica.

Al segle actual, Internet s'ha utilitzat per a publicitar i vendre equips de radioaficionats, el que rebaixa les vendes d'equips usats útils en totes les festes d'aficionats. Això, en molts casos, ha provocat la desaparició de moltes festivitats locals i regionals. Per tant, els aspectes socials dels hamfests s'han convertit en un motiu més per assistir, així com per aprendre dels nombrosos conferenciants i fòrums.

El Dayton Hamvention generalment es considera el hamfest més gran de món. Es porta a terme cada mes de maig (anteriorment en el Hara Sorra a Trotwood, Ohio, prop de Dayton) al recinte firal i centre d'exposicions de l'comtat de Greene en Xenia, Ohio. Hamvention ofereix fòrums, espai per a exposicions i un mercat de puces. L'assistència mitjana és d'uns 25,000; va haver-hi 28,417 visitants el 2018. Molts entusiastes de la radioafició fan tot el possible per assistir a la Hamvention, viatjant des de tots els Estats Units, Canadà, Mèxic i diverses parts de món i fins i tot fins a Austràlia, el Japó i Rússia.

El segon festival més gran de món és l'Orlando HamCation a Orlando, Florida, amb més de 23.000 visitants a l'any i 74 anys consecutius. Hamfests regionals més petits inclouen el jove Shelby Hamfest de 60 anys a Carolina del Nord, que rep de 5,000-7,000 visitants per any, Huntsville Hamfest a Alabama, Ham-Com en l'àrea de Dallas i SEA-PAC a Seaside, Oregon. Les Hamfests també poden ser tan petites com uns pocs centenars d'assistents locals.

El festival més gran de Nova Anglaterra (i el nord-est dels Estats Units) és el Festival de radioaficionats de Nova Anglaterra, comunament conegut com NEAR-Fest, que es porta a terme dues vegades a l'any, maig i octubre, al recinte firal de Deerfield a Deerfield, New
Hampshire . Deerfield está ubicado aproximadamente a 15 millas (24 km) al este de Manchester en la Ruta 43.
Dos dels Hamfests més grans de Canadà són HAM-EX, organitzat pel Peel Amateur Ràdio Club

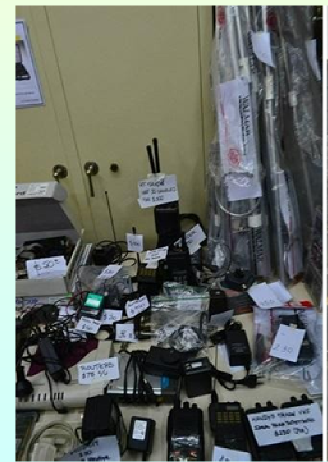
(PeelARC) i el Mississauga Amateur Ràdio Club (MARC), un cop a l'any a Brampton Fall Fairgrounds, a nord de Brampton, Ontario. i el Club de Radioaficionats de la Regió de York (YRARC), el primer dissabte de novembre de cada any al Centre Comunitari de Newmarket Newmarket, Ontario. Tots dos Hamfests solen atraure més de mil visitants cada any. També es duen a terme molts Hamfests més petits en totes les províncies de Canadà cada any. Es pot trobar una llista completa de Hamfests canadencs al lloc web Ràdio Aficionats of Canada (RAC).

A Austràlia Occidental, el Hamfest més gran està dirigit per Northern Corridor Ràdio Group. Els primers es van dur a terme en l'antic lloc de Carine TAFE College. Després del seu tancament, els seus hamfests es van dur a terme en Bassendean, un suburbi de Perth.

L'Exposició Internacional de Radioaficionats coneguda com HAM RADIO a Friedrichshafen, Alemanya, és el hamfest més gran i conegut d'Europa (17.080

visitants el 2015), que inclou una fira comercial i "dies de la joventut". El primer HAM RADIO va tenir lloc el 1976 amb 62 expositors.

A l'Índia, Hamfest ha estat popular des de 1991. El 2009, es va celebrar a Bangalore, juntament amb les celebracions de l'Jubileu d'Or de el Club de Radioaficionats de Bangalore VU-2ARC L'Institut Nacional de radioaficionats va celebrar dues convencions de radioaficionats, majoritàriament fòrums. a Hyderabad en els últims anys, el que va unir de manera única els esdeveniments amb importants expedicions DX, el que va permetre als radioaficionats estrangers operar des dels rars llocs d'Andaman I i Lakshadweep I.

Martin Butera, amb un dels expositors, molt interessants es diu Hector Alvarez (LU3BLA), que va desenvolupar una antena per a 50 MHz

Japó, la principal font de nous equips de pernil fabricats comercialment, alberga a l'almenys un gran festival anual amb assistents de tot el món, el famós Jarl Ham Fair

Hector Alvarez, l'any 2010 incursionó en la banda de 6 metres, desenvolupant per a l'activitat en aquesta banda, una antena Vertical doble 5/8 amb plans de terra, que cobreix folgadament des 50 a 54 MHz .. Aquesta antena va ser una revolució a l'Argentina donat el seu extens ample de banda, alta sensibilitat a recepció i excel·lent acompliment en transmissió.

L'Antena, és una mena Ringo Ranger de VHF, millorada que cobreix la totalitat de la banda, i la fabrica artesanalment, és una excel·lent opció per a aquells col·legues que vulguin tenir una antena de fabricació nacional Argentina, d'alt rendiment a un cost raonable, ja que és molt escàs el material d'antenes que ingressa a l'pais d'Argentina per aquesta banda. Es tracta d'una antena llarga d'excel·lent rendiment.

Espero hagin gaudit d'aquest informe, que els mostra com és una fira de Ràdio, a Argentina Sud-amèrica, m'acomiado fins el proper informe.

Por: Martin Butera 2021, Revista Selvamar

JOTA-JOTI 2021

(Jamboree On The Air –Jamboree On The Internet)

JAMBOREE A L'AIRE (JOTA)
Com ja hem esmentat, al número anterior de la revista, el Jamboree en l'Aire neix al jamboree mundial de 1957 a Sutton Park a on el scout i radioaficionat Les Mitchell (G3BHK) en conjunt amb altres radioaficionats locals van instal·lar i van operar una estació de ràdio amb l'indicatiu GB3SP. D'aquí en endavant, la presència d'escoltes radioaficionats va anar creixent cada any a nivell mundial.

ES UNE EL JAMBOREE A INTERNET (Joti)
Els pioners en fer una connexió Scout per Internet van ser els Norvan Vogt i Brett Sheffield el 1995 a través d'un servidor IRC. Vogt, que es trobava a Putten, Holanda, va poder contactar amb Sheffield, situat a Queanbeyan, Austràlia. Aviat van sorgir iniciatives locals que es masificaron i amb el temps es van convertir en un veritable Jamboree a la xarxa.
Aquest nou esdeveniment seguia el mateix concepte que el JOTA havia utilitzat per dècades, connectar a guies i escoltes de tot el món a través de la tecnologia.

UN SOL GRAN ESDEVENIMENT

Finalment 2013 el Comitè Scout Mundial decideix unir el JOTA i a l'Joti en un sol gran esdeveniment que es porta a terme de forma simultània a tot el món cada any durant el tercer cap de setmana d'octubre.
Aquest any, JOTA-Joti es realitzarà de l'15 a l'17 d'octubre. El programa dinàmic comprèn una sèrie d'activitats de educatives no formals on milions de Guies i Scouts de més de 150 països esperen intercanviar experiències a través d'activitats que inclouen conferències, fogueres virtuals, xou de talents, espectacles en viu, desafiaments i més, tot a des d'un campament gran interactiu 3D.

JOTA-Joti té com a objectiu ajudar els joves de totes les edats a aprendre sobre tecnologia de les comunicacions en les seves diferents àrees, conèixer altres cultures, art, cura de l'entorn, lideratge, el seu paper en la creació d'un món millor, entre altres.

QUI PARTICIPEN?

Totes les Guies i tots els Scouts des de 13 anys (WOSM) que tinguin les condicions per a participar de l'esdeveniment, tant per ràdio (HF, VHF, ECHOLINK o DMR), com per internet, pot ser realitzat des de PC / Notebooks, Tablets o Smartphones amb connexió a internet. Els nois han de sempre poder comptar amb l'acompanyament d'un adult per supervisar tant les activitats, com la cura de la informació de part de l'o la participant.

Per a això ha d'ingressar a la pàgina web jotajoti.info i efectuar el registre de l'estació.

Fuentes:
Comisión de Telecomunicaciones Guías y Scouts de Chile
https://infoscout.cl

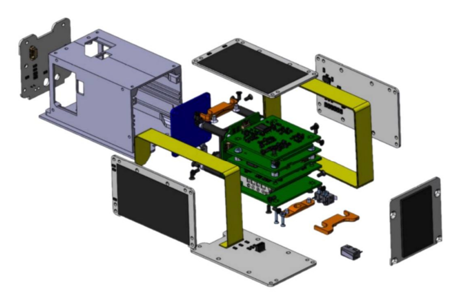

El Desafiament d'Europe to Space

AMSAT-EA prendrà part en el desafiament Europa a l'Espai posat en marxa per l'empresa espanyola UARX, amb seu a Pontevedra.
El projecte és patrocinat per diverses empreses entre les que es troba la francesa Dassault Systèmes, que posarà a disposició dels estudiants programari de disseny d'última generació i possibilitarà que les universitats espanyoles subministrin kits de satèl·lits als seus alumnes per muntar-los i llançar-los a l'espai. Aquests satèl·lits podran ser utilitzats per radioaficionats de tot el món.
Més informació a: https://www.eu2space.com/index.php

Europe to Space - Satellite Kit Preliminary Design

Escola Pràctica Marconi

L'Escola Pràctica Marconi estava ubicada al carrer Bravo Murillo, 168 de Madrid, al barri de Tetuan. Els cursos tenien una durada de 5 mesos, prèvia prova de selecció dels aspirants. Fins a quatre promocions seguides sembla que van acabar els estudis a l'Escola entre 1912 i 1913.
Per a ingressar a l'Escola Pràctica Marconi als aspirants, que havien de tenir entre 18 i 25 anys, se'ls examinava d'escriptura en castellà, traducció de francès o anglès, transmissió i recepció en Morse a una velocitat mínima de 12 paraules per minut en qualsevol idioma o clau telegràfica, nocions d'electricitat teòrica i pràctica relacionades amb la telegrafia, i elements de Mecànica i Aritmètica. Els elegits rebien durant el curs classes teòriques sobre electricitat i telegrafia sense fils, pràctica de recepció a oïda fins a arribar al mínim de vint paraules per minut exigit pel reglament de radiotelegrafia, transmissió, maneig d'aparells i reparacions, comptabilitat d'estacions, legislació, i idiomes, especialment anglès. Per a les pràctiques l'Escola disposava de laboratori i taller, així com d'una estació radiotelegràfica de 1,5 kw, instal·lada en les seves mateixes dependències.
A l'acabament de cada curs s'expedia per l'Escola un certificat que servia per cobrir les vacants originades en el servei de la Companyia Nacional de Telegrafia sense Fils, i per a l'admissió a les diferents societats Marconi estrangeres, sense perjudici dels certificats que amb acord amb la legislació internacional haguessin d'obtenir-se dels respectius governs.

Diploma ERC-WDAR-SU

Al mes de setembre European Ros Club va superar els 2.000.000 de diplomes emesos a través de programa UltimateAAC. Gairebé tots ells, en un percentatge molt alt, han estat treballats en FT8 i FT4, això mostra l'extraordinària expansió de sistema FT amb els programes JTDX i WSJT-X, raó per la qual ERC segueix creant nous diplomes que són portats a el programa UltimateAAC incentivant un al·licient més per als amants de les maneres digitals que van buscant les diferents entitats de tot el món.
En aquesta ocasió vam presentar el Diploma Egipte amb prefix SEU amb sis models diferents de diplomes per a totes les Bandes de HF segons el pla de bandes autoritzat per la IARU. Aquest país pot sortir amb altres prefixos com; 6A, 6B o SS. Aquest Diploma està obert a tots els radioaficionats OM i SWL de el món sota les següents,

BASES

► En reconeixement a la comunicació bidireccional internacional de radioaficionats de l'Ràdio Club European Ros Club (ERC) en maneres digitals, s'emet el Diploma worked Different Aficionat Ràdio, prefix SEU -Egipto- (ERC-WDAR-SU), un diploma espanyol per radioaficionats i SWL de tot el món.
► La qualificació per aquest diploma es basa en un examen exhaustiu, verificat per l'Manager YD4RWH, de tots els QSO que el sol·licitant ha realitzat amb estacions de radioaficionats d'Egipte, amb un mínim de 2 indicatius diferents.

► Bandes: 6, 10, 12, 15, 17, 20, 30, 40, 60, 70, 80 i 160 metres, en freqüències recomanades per la IARU per Maneres Digitals.
► Nivells: Nivell I, 2 contactes. Nivell II, 5 contactes. Nivell III, 10 contactes. Nivell IV, 15 contactes. Nivell V, 25 contactes. Nivell VI, 50 contactes.
► Aquest diploma s'emet de manera gratuïta i automàtica a través de el programa UltimateAAC per OM i SWL. El tutorial UltimateAAC es pot veure a la revista de febrer de 2020.
► Un agraïment especial a Selvamar Notícies per donar difusió a aquests Diplomes a través de la seva revista. A EPC i Heinz, DK5UR per donar-nos suport amb el seu programari UltimateAAC amb una programació de temps infinit per a nosaltres, aquest és el veritable "Esperit de HAM".
► Veure Diplomes: https://europeanrosclub.com/2021/07/diploma-erc-wdar-su/

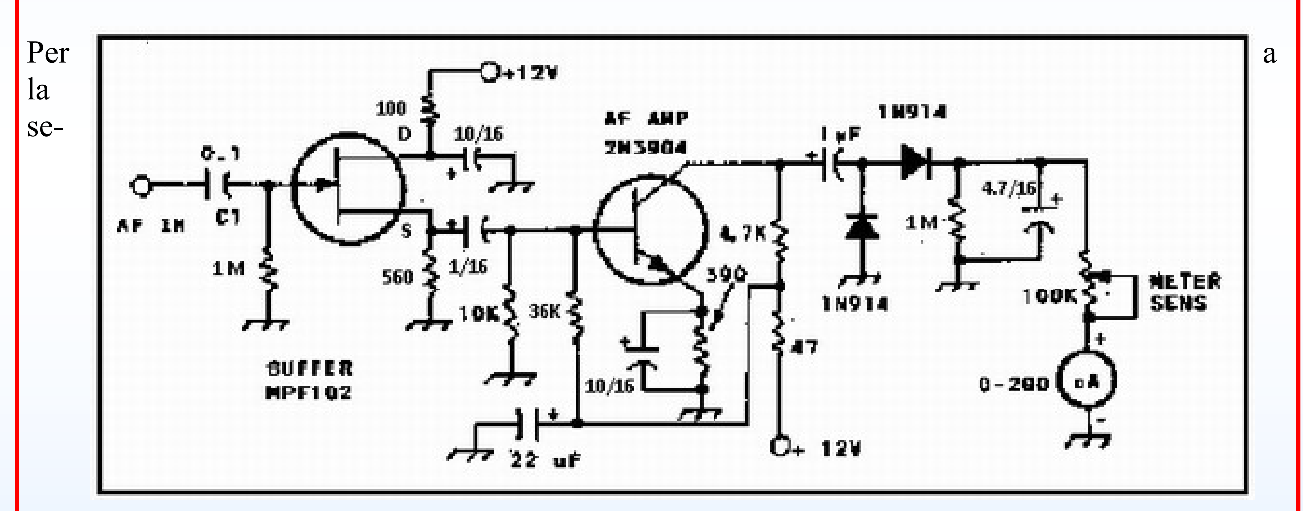
Adaptació d´un DDS al Furuno FS-1000

Altres canvis

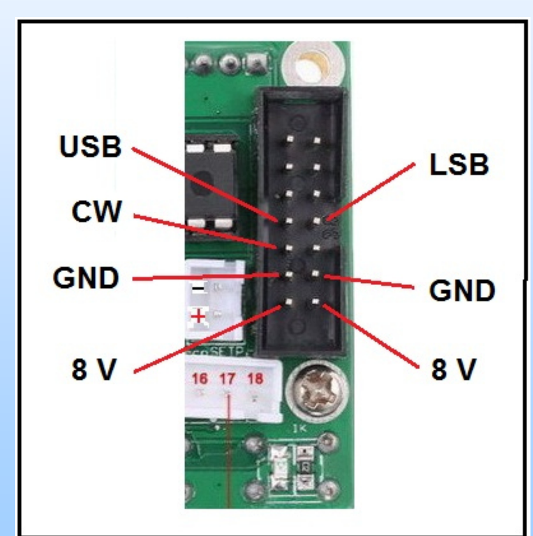
Presa per a sortida d'àudio. Amb un cable blindat (fi) d'àudio vaig fer una presa en els pins 10 i 11 de la placa MAIN PCB i la vaig portar fins al connector DIN de el panell frontal. Soldé el cable directament en els pins de l'connector J807 pel costat de l'imprès. Aquesta sortida de 10 a 15 mVrms dóna prou nivell per a l'entrada d'àudio de tots els meus programes de comunicació digital.

Metro de "S" i de Modulació. Si afegim una microamperímetros a el front podem obtenir dues opcions de lectura. L'opció més senzilla consisteix a fer una presa de el voltatge FWD en el connector J408 a la placa FILTER PCB. Això ens permet "veure el nostre nivell de modulació".

Per aconseguir-ho, el primer que s'ha de fer és calibrar aquest instrument perquè a plena escala mesuri 3 volt. Una simple resistència o un potenciòmetre en sèrie amb l'instrument seran suficients. A causa de que no tots els microamperímetros tenen la mateixa sensibilitat, caldrà triar indistintament un valor de resistència fixa o variable segons el cas.

Per a la segona opció, és a dir metro de "S", haurem de afegir un circuit amplificador / detector. No ho he fet encara, però vaig a experimentar amb el següent circuit.

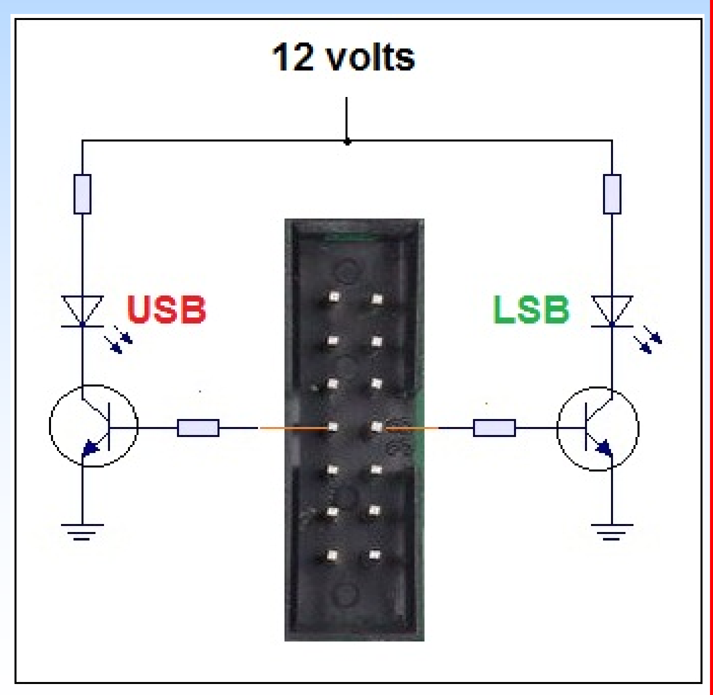
Aquest circuit operarà amb un senyal d'àudio presa dels pins 10 i 11 de l'connector J807 de la placa MAIN PCB que correspon a el punt de sortida de l'demodulador.

Una altra opció és possible prenent una mostra de RF, el que indubtablement necessitarà un altre circuit diferent. En qualsevol cas, caldrà calibrar la lectura.

Amb una mica d'enginy, usant un relay podràs commutar entre metro de "S" i de "modulació". En el meu cas particular vaig agregar en paral·lel amb l'entrada de l'microamperímetro 1 capacitor de 0.01 uF per desacoblament de qualsevol senyal de RF. També vaig agregar un LED blanc a la part anterior de l'instrument perquè l'escala romangui il·luminada.

Per finalitzar vaig a afegir una informació suplementària que pot ser-te molt útil. Resulta que el connector negre que té 14 pins situat a la part anterior de l'DDS lliurament diversos senyals de 5 volts que es corresponen amb certes funcions que es declaren a la pantalla a l'ésser elegides pels push button frontals. Diguem, a marcar els lateral inferior, superior o CW, en els pins indicats apareixeran 5 volts (amb molt baixa corrent). Mentre no estiguin seleccionades aquestes funcions el voltatge serà zero en aquests pins.
Un exemple senzill pot ser un indicador lumínic per saber visualment al lateral en ús
Segurament trobaràs la manera de canviar els laterals sense haver de fer-ho manualment. Això ho deixo al teu intuïció perquè és bastant fàcil de fer.

Espero que les informacions aquí indicades serveixin de referència per adaptar el FS-1000 a l'ús ràdio aficionat. Comparar aquesta informació amb alguna altra que pugui existir pel que fa a les modificacions a l'Furuno, segurament ampliaran el coneixement adequat per escometre els canvis. Recordeu que si no posseeix experiència en el trasteig necessitarà d'ajuda professional per comprendre alguns canvis que haurà de fer en el cablejat de per exemple els relay afegits per a canvi de laterals i filtres passa banda.

Bona sort i 73 cordials.

Atte.

Manuel Romero Suárez
(CO6SE)
Radio Club Trinidad, Sancti Spiritus

Xile inscriu a la seva primera regió en el programa SOTA (Summits On The Air)

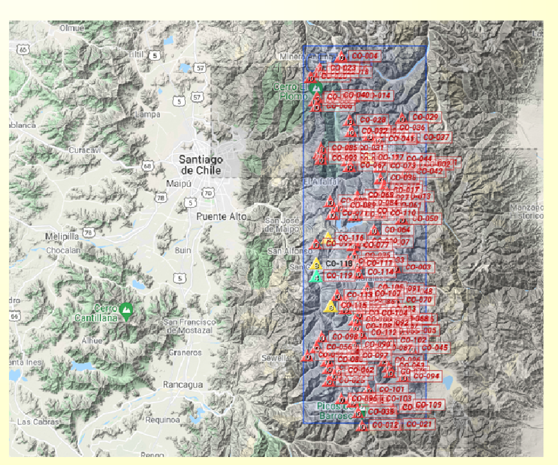

País principalment de muntanyes i mar

Des de fa un bon temps els radioaficionats xilens ens hem anat incorporant a nous desafiaments en la radioafició, ja que no només ha estat un hobby, sinó que també han estat a el servei del seu país en diverses situacions d'emergència o catàstrofes de la natura, com per exemple el terratrèmol 8.8 Mw de l'any 2010. És així com ha anat creixent el nombre de radioaficionats, gatillados per l'anterior, però alhora trobant nous interessos en aquest hobby donada la difusió global de variants de la radioafició.
SOTA, com una d'aquestes variants, ha vingut arrelant entre els radioaficionats a l'adonar-se que hi ha un gran escenari natural on poder practicar a l'aire lliure i no quedar-se sol en la comoditat de les nostres llars, potser ara empès per les successives quarentenes de la pandèmia durant el 2020 i part de l'2021.
Aquest gran escenari natural, conegut com serralada dels Andes que comparteix amb l'Argentina, Bolívia i Perú, té a Xile, al voltant de 4.600 km de longitud amb diferents tipus de clima, no només de l'tipus muntanya, sinó que depenent de l'paral·lel en què es trobi un, passant de la zona altiplánica pel nord de Xile, zones desèrtiques clima sec, zones amb mitjana vegetació a la zona central fins vegetació contundent i boscos plujosos pel sud de Xile i la Patagonia.

Pel que fa a les altures, Xile compta amb el volcà més alt de el món el Nevat Ulls de l'Salat (6.893mts) i molts cims de més de 6.000 mts situant-se la gran majoria al nord de país.
Xile també es divideix en 16 regions, i aquestes al seu torn en províncies.
Per a la inscripció de Xile en SOTA, vam iniciar el procés amb el registre de la Regió Metropolitana que alberga a la capital Santiago i sis províncies.

Per ara només hem registrat tres províncies (Chacabuco, Serralada i Santiago) sota els requisits que exigeix l'organització. Aquestes consideren a 140 cims, partint des dels 880 mts amb el turó més turístic de Sant Jaume, el Turó Sant Cristòfol fins a una muntanya (fins i tot sense nom) que voreja els 6.000 mts.
SOTA Xile va ser inscrit pels radioaficionats CE3KRM i CE3TDM (qui subscriu aquest article) l'any 2021, els quals, realitzant una sèrie de gestions de llarg alè amb l'organització, van poder finalment inscriure els cims de la Regió Metropolitana.
La primera cimera a activar estar a càrrec de

CE3TDM, la qual corresponia a l'Turó cortaderia Noi (CE3 / SA-010) el 30 de maig de 2021, però no arribo a complir amb els QSO mínims, potser per falta de difusió, però en la segona activació de el 5 de setembre de 2021 de el turó Sant Gabriel (CE3 / CO-118) es va poder activar amb més de el mínim de QSO de l'exigit per l'organització.
I comença l'aventura ...... dia un.

Sent les 05:55 del matí de l'dissabte 4 de setembre de 2021, es vam donar inici a l'aventura d'anar a activar el turó Sant Gabriel amb el primer gran badall.
Aquest turó -en realitat muntanya- té 3.125 metres d'altura, però la seva gran característica correspon a l'última part del seu ascens, el tall de les seves cornises, el traverse i l'empinat de l'canaló que arriba fins al cim.
Doncs bé, per a la nostra cordada de sis persones era necessari sortir molt d'hora, ja que aquesta muntanya es troba de mitjana a mes de 70 quilòmetres de les nostres llars cap a l'interior de la serralada dels Andes, per la qual cosa era imprescindible arribar d'hora a l'estacionament on ens esperaria el nostre Uber de muntanya (mules) a les 09:00.
Don Luis, un traginer típic i d'experiència a la zona ja ens havia acompanyat en altres ocasions, de manera que no presento major inconvenient a portar el nostre equipatge de campament, atès que per si sol, són al voltant de 25 a 30 quilos cadascun, cosa difícil quan ja portes només mitja hora en pujada.

Arribar a l'campament pren al voltant de 4 hores. Vam estar aquí això de les 13:00 a una altitud de 2.200 metres i amb una sensació tèrmica de 15 graus Celsius, clar, i amb sol tènue (recordin que és ivierno en hemisferi sud) i amb una mica de vent que posa certs problemes en armar les carpes, però res que no es pugui fer en grup.
S'amaga el sol darrere de la muntanya, i baixen els graus de temperatura en forma exponencial, el que apura la preparació d'una bona foguera feta amb els troncs que Don Luis ens va portar i amb el qual vam poder escalfar els nostres aliments en graella, com per exemple aletes de pollastre amanides i malví torrats.

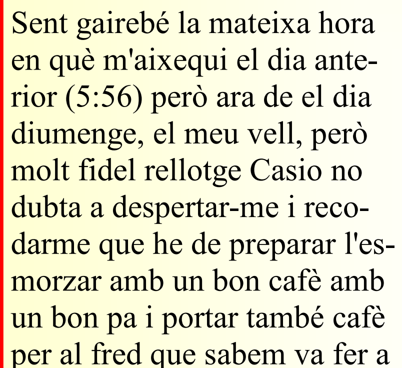
A penes fa de nit, el fred no dóna per més i és millor refugiar-se a la carpa i preparar-se pel dia següent. Afortunadament als 2.200 metres no és una alçada per apunarse o tenir el mal de muntanya a el menys per als que estem acostumats a aquest esport.

La vista és increïble de nit, no hi ha contaminació lumínica que impedeixi veure els núvols de Magallanes, les formes de les constel·lacions o bé distingir sense problemes els planetes Saturn i Júpiter que són més evidents.

L'aventura continua ...... dia dos.

Sent gairebé la mateixa hora en què m'aixequi el dia anterior (5:56) però ara de el dia diumenge, el meu vell, però molt fidel rellotge Casio no dubta a despertar-me i recodarme que he de preparar l'esmorzar amb un bon cafè amb un bon pa i portar també cafè per al fred que sabem va fer a la cimera.

Emprenem la nostra pujada a això de les 07.00 AM amb tot l'equipament que mereix aquesta part mes difícil de la pujada, però amb tot l'ànim d'arribar fins al cim. Mentre avancem a l'alba, en una neu que només permet ser caminada amb grampons.

En l'ascens, el tall de la muntanya només permet un passadís d'un metre d'ample o menys per diverses desenes de metres considerant pendents importants a cada costat de el tall. Aquesta passada és coneguda com les Cornises de el Sant Gabriel, arriben a tenir al voltant de 200 metres de llarg. El millor és que tinguin força neu i semiblanda per no córrer riscos.

Després d'aquesta passada es ve el Traverse, representant la caminada lateral amb pendent entre les Cornises i el Canaló.

Ara es ve el difícil, la pujada de l'Canaló. Amb una pujada empinada en els 60 graus d'inclinació, cobra tot l'esforç final que un té com a reserva d'energia.

Fi part 1
Mauricio Farías CE3TDM

Primer aniversari
Radio-Club 34 Charlie Golf (Canarias Gentil)

Tot i que aquesta activitat s'hauria d'haver celebrat fa uns mesos, per les restriccions de la pandèmia no es va poder dur a terme.
El primer aniversari d'un club illencs que va néixer amb la il·lusió de fomentar la radioafició i la ràdio amistat es celebrar aquest 2 d'octubre a un entorn idíl·lic, El parc natural de l'Montillo de la Matança a la bonica illa de Tenerife.
Com la llegenda d'aquest club indica "Canàries Gentil" els seus membres no podien deixar-nos sense la gentilesa d'aquesta activitat.
Els podreu trobar en HF, VHF i CB
Des de la revista Selvamar Notícies els desitgem un feliç aniversari i estem segurs que compartirem més notícies d'aquest ràdio-club que està treballant amb la il·lusió, les ganes i el desig de fer bé les coses.

Felicitats

.

La QSL viatgera

En l'anterior lliurament ja us parlàvem d'aquesta iniciativa que consta d'enviar una sèrie de QSL perquè recorrin el món i en què cada receptor d'elles afegiu una nota, foto o record.
Doncs ja és una realitat ja van sortir, algunes s'endarrereixen però ja comptem amb les primeres fotos de les estacions que les han anat rebent.

Si la reps, gaudeix d'ella i comparteix

la Radioafició
Una trinxera de lluita a favor de l'ambient

Aquesta és una nota de premsa sobre la creació de l'Associació Civil "EcoRadio IV" el qual es tradueix en un Grup de Radioaficionats que organitza diferents activitats conservacionistes i difon a través de la Radioafició en les seves diferents modalitats i sistemes, tot el concernent a les activitats realitzades pel Grup així com notícies en general sobre l'ecologia a nivell mundial, regional i local.

Neix la idea
L'Associació Civil EcoRadio i V neix al gener de 2009.

A Veneçuela hi ha un parc nacional anomenat "Canaima", Patrimoni Natural de la Humanitat (1994) en els seus tres milions d'hectàrees, aquest alberga una quantitat de paisatges màgics que van des de rius d'aigües manses i vermelloses, tobogans naturals, petites cascades fins al imponent Salt Àngel, la caiguda d'aigua natural més alta de l'món amb 979 metres d'altura; al sector oriental de l'esmentat parc es troba La Gran Sabana que com el seu nom indica és una enorme sabana (amb una superfície de 30.000 km2), amb un dels ecosistemes més fràgils de l'món ja que la seva existència data de uns dos mil milions d'anys. Inspiració de llibres i pel·lícules.
En un viatge realitzat a la zona al gener de l'any 2009 per la meva persona, vaig poder constatar els desastres causats al parc per alguns visitants a bord de vehicles rústics (4x4), a més d'altres activitats vandàliques. En aquell moment es va acudir la idea de realitzar una Trobada de radioaficionats a favor de la preservació de la Gran Sabana, idea que vaig transmetre a la Directiva Nacional de l'Associació de Radioaficionats de Veneçuela, en la persona de Manuel Centeno (YV6BNI) el seu President per a aquest llavors; discutida i aprovada la proposta es m'encarrego l'organització de l'esdeveniment, el qual es va dur a terme l'1 de maig d'aquest mateix any, comptant amb la valuosíssima i desinteressada col·laboració dels Col·legues, José Richards (YY6CCR), Antonio Gómez (YV6EMT) , José Ramón Fonts (YV6FJ) i de Félix Miller (YV6FM). Amb el passar dels següents anys va ser prenent forma la idea i realitzant diverses activitats conservacionistes fins a arribar a registrar l'Associació Civil "EcoRadio IV" davant les autoritats competents.

Recolecta de basura en las

Sobre la conformació DEL GRUP
PROPOSTA PER A LA CREACIÓ DEL GRUP "ECO - RÀDIO IV"

Apoyo a las Comunidades Indígenas e la Etnia Pemon. La Gran Sabana

JUSTIFICACIÓ:

La Radioafició és una activitat que entre altres coses importants s'usa per a l'intercanvi d'informació, en aquest sentit, i tenint en compte la importància de la difusió d'informació i educació pel que fa a l'Ecologia i Medi Ambient a nivell mundial, es proposa crear el Grup "Eco - Ràdio" a Veneçuela, el qual s'encarregarà de donar a conèixertemes relacionats amb l'Ecologia i Medi Ambient, així com organitzar diferents activitats sobre el tema.

OBJECTIU GENERAL:
Organitzar diferents activitats Conservacionistes i difondre a través de la Radioafició en les seves diferents modalitats i sistemes, tot que fa a activitats a realitzar pel Grup així com notícies en general sobre l'Ecologia a nivell mundial, regional i local.

OBJECTIUS ESPECÍFICS:
Crear un espai radial a través de l'Eco link i HF, en una freqüència després determinada, en la qual i durant una hora, un dia a la setmana, es tractin temes sobre Ecologia i Preservació de l'entorn, amb temes preparats amb anterioritat i on participin tots els radioaficionats de Veneçuela i el món prèvia sol·licitud de dret de paraula.
Visitar Institucions educatives per tal de donar a conèixer la Radioafició així com dictar xerrades conservacionistes.
Realitzar preses en Parcs Nacionals i / o Urbans, Places o llocs públics per tal de repartir fullets on estiguin impresos temes
Conservacionistes.
Realitzar una Reunió anual d'avaluació, sistematització i organització per al següent any, la qual es realitzarà en un Parc Nacional escollit per votació dels assistents, la data fixa serà tots els 19 d'abril de cada any.
Un altre que surtin previ acord en les Reunions Anuals.

Caminatas Ecológicas.

Activitats realitzades pel Grup EcoRadio IV
Campaments conservacionistes a nivell nacional. Enllaçats via ràdio (HF).
Trobades Ecològics Anuals. Lloc La gran Sabana.
Programa radial a la ràdio local (FM).
Excursions a diferents regions de Veneçuela.
Preses de parcs.
Xerrades a instituts Educatius. Primària, Secundària i Universitària.
Suport a altres Fundacions Ecològiques.
Organització i visites de suport a les Coordinacions Estadales.
Col·laboració a Jamboree dels Scout.
Neteja de platges.
Caminades Ecològiques.

Moltes d'aquestes activitats no s'han pogut seguir realitzant per la situació derivada de la pandèmia que assota el món, però mantenim el Programa Radial "Parlem d'Ecologia", el qual es transmet en el següent horari:

Tots els dissabtes:
08:00 a.m.- Via Repetidor 146.610 VHF. Cobreix 5 Estats de Veneçuela i Zona fronterera amb Colòmbia
09:00 a.m.- Via ECHOLINK. Per la Conferència YVNET.

Tots els diumenges:
08:00 a.m.- Via ECHOLINK. Pel Repetidor LINKNACIONAL de Veneçuela.
09:00 a.m.- Via ECHOLINK. Per la Conferència URUGUAI. (10.00 a.m. Hora CX).
Properament transmetrem el Programa via HF en 40 metres i altres plataformes.

Les nostres xarxes socials:
Facebook: Grup Ecoradio IV
WSPTH: ECORADIO IV
Instagran: ecoradioyv
YouTube: ECORADIO IV
Twuiter: @ecoradioyv
Web: www.ecoradioyv.blogspot.com
Correu: ecoradioyv@gmail.com

Conscients de la importància de l'educació pel que fa a diferents tòpics sobre l'Ecologia i el cuido de el Medi Ambient hem realitzat durant aquests últims anys xerrades radials relacionades amb el tema, així com organitzant diferents activitats informatives.

És autèntic:
"Per un ambient sa per als nostres fills i néts"

Eduardo Antonio Núñez (YV6ENA)
President
A.C. Grup "Ecoradio IV"
Setembre de 2021

Programa Radial a la FM de la Localitat.

Preses de Parcs i sembra de arbrets.

Q.S.L. Especial de contacte als esdeveniments.

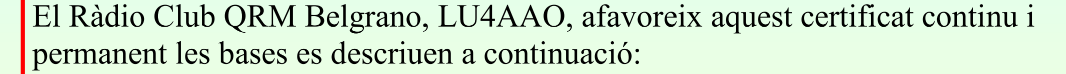

Eduardo Antonio Núñez, President de Grup "EcoRadio IV"
Durant la transmissió de el Programa "Parlem d'ecologia".

CERTIFICAT MERCOSUR

Bases:

El Ràdio Club QRM Belgrano, LU4AAO, afavoreix aquest certificat continu i permanent les bases es descriuen a continuació:

1º) Participants: radioaficionats i SWL argentins i estrangers amb llicència oficialment reconeguda.

2n) Activitat: Contactar amb al menys 1 (una) estació de cada país membre ple de l'Mercat Comú de l'Sud "MERCOSUR" (Argentina, Brasil, Paraguai, Uruguai i Veneçuela). No hi ha restriccions pel que fa a maneres i bandes.

3r) Restriccions: Els comunicats s'han de fer únicament i exclusivament per mitjans radials en bandes de radioaficionats, en forma directa (simplex), NO sent vàlids aquells comunicats efectuats via repetidores, terceres estacions (QSP), ni tampoc per altres mitjans no radials com ara links, Internet, VoIP, patches, etc.

4t) Aquest Certificat és permanent i continu. No hi ha data límit per a la seva obtenció i seran vàlids tots els contactes a partir de les 00:00 hores UTC d'el 1 de gener de 1995.

Mas info: http://lu4aao.org/certmercosur.htm

La dissipació de la calor en els equips és una de les majors preocupacions.

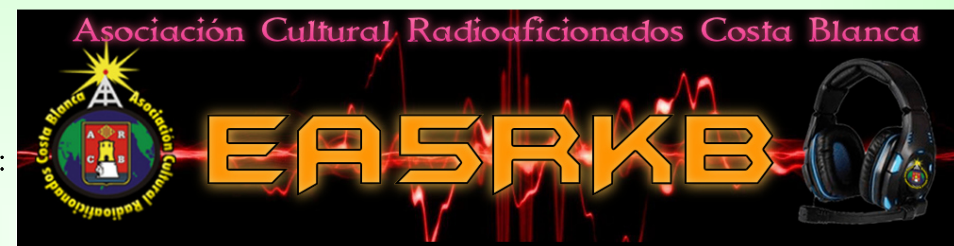
Un dels equips pel seu disseny és el Icom IC7200 que empra una gran part de la seva estructura destinat a la dissipació

Trofeu 20è Aniversari de la ACRACB

Organitzat per l'Associació Cultural radioaficionats Costa Blanca, amb l'objecte de fomentar la radioafició i seguir celebrant el nostre 20è Aniversari, s'organitza aquest concurs d'acord amb les següents bases:

Data i hora: Des de les 8:00 hores EA de el 4 d'octubre fins les 22:00 hores EA de l'dia 19 d'octubre de 2021.

Àmbit: Totes les estacions de el món en possessió de la corresponent llicència de radioaficionat i SWL.

bandes:

HF - 20, 21, 28, 40 i 80 m. Es podrà realitzar un contacte per banda, manera i dia, un a 20, 21, 28, 40 i un altre a 80 m. Seran vàlids els modes generats per màquines (MGM) com ara FT8 / FT4, RTTY, PSK, etc., sempre, en els segments recomanats per la IARU.

* Seran vàlids els comunicats generats per màquines MGM - FT8, RTTY, PSK i també CW, etc ..., en aquestes modalitats no caldrà demanar res, ni passarem punts, simplement has de fer el comunicat i tu mateix has de sumar 1 punt de l'comunicat, només passarem la confirmació de l'599.

VHF - 145.425 MHz.

DMR - TG - 21403 Provincial Alacant

CB - Canal 18 (27,175 MHz) (FM o USB) i Canal 37 (AM), Padró.

Crida: "CQ, Trofeu 20 Aniversari ACRACB".

Concurs: Cada estació col·laboradora, s'atorgarà 1 punt

Distribució dels punts:

HF:
1 QSO: 1 punt
Trofeu: 75 punts
VHF:
1 QSO: 1 punt
Trofeu: 50 punts
DMR:
1 QSO: 1 punt
Trofeu: 75 punts
CB:
1 QSO: 1 punt
Diploma: 10 punts

Llistes: No cal enviar llistes dels contactes, ja que automàticament es pujaran els contactes a la web, si cal enviar les dades personals com Indicatiu, nom, telèfon, adreça completa (No apartat de correus) i DNI per a les estacions de Canàries i Ceuta.

Els trofeus s'enviaran per agència de transports Nacex al teu domicili.
A la pàgina web anirà apareixent en el rànquing de cada manera, l'indicatiu amb un punt color bronze segons vagin aconseguint trofeu.
Per rebre el trofeu caldrà fer una aportació de 20 € (Socis 10 €) al compte de l'associació per col·laborar amb la gestió de l'trofeu i l'enviament.

Recorda posar nom i indicatiu quan facis l'ingrés.
Donem per entès que qui no faci l'ingrés, no està interessat en rebre el trofeu.

Associació Cultural Radioaficionats Costa Blanca.
Apt. Correus 2117- 03080 Alacant
Contacte: diplomas@acracb.org VHF i DMR
diplomas_hf@acracb.org HF
cb@acracb.org CB
Web: http://acracb.org

RECORDANT: ANA Beker. UNIÓ BUENOS AIRES AMB OTTAWA (CANADÀ) A CAVALL

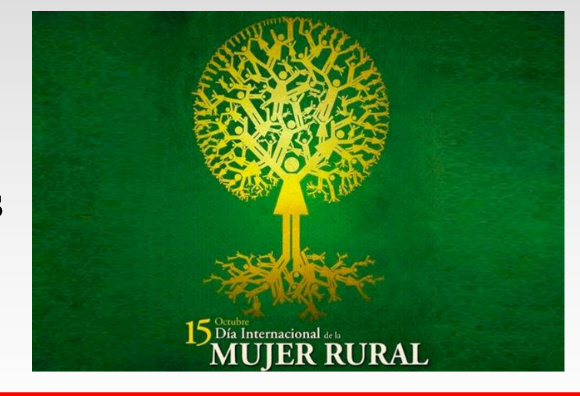

Ana Beker: l'amazona de les Amèriques.
Ana Beker era l'Argentina, els seus pares eren letons. L'1 d'octubre de 1950, va partir de Buenos Aires (Argentina), arribant el 6 de juliol de 1954 a Ottawa (Canadà).
Aquesta filla d'agricultors havia consagrat quatre anys de la seva vida a unir a cavall les capitals més distants de les dues Amèriques, i sobretot a realitzar el seu somni.
Part de la pampa amb dos cavalls Criolls, Príncep i xurret, i arriba als gratacels amb Fúria i Chiquito Lluitador. La "gaucha rossa", que parlava fort i que tenia un revòlver calibre 38 a la cintura, va travessar l'Argentina, Bolívia, Perú, Equador, Colòmbia, Panamà, Costa Rica, Nicaragua, Hondures, Guatemala, Mèxic i de Texas va tornar a partir rumb a Nova Orleans, Washington, Nova York i Mont-real abans d'arribar al seu destí el 06/07/1954
EL GRUP YL recordarà en AQUESTA DATA A LA PRIMERA DONA QUE UNIÓ BUENOS AIRES AMB OTTAWA (CANADÀ) A CAVALL FA 71 anys-
LLIURANT UN CERTIFICAT A UN SOL contacte.El DIA 2021.10.01
CONVIDEM ALS COL·LEGUES RADIOAFICIONADOS LU..LW..RADIOESCUCHAS. ARGENTINS, ESTRANGERS
A QUE ENS ACOMPANYIN A AQUESTA NOVA ACTIVITAT DEL GRUP IL ARGENTÍ.
EL LOG AMB ELS CONTACTES REALITZATS PELS COL·LEGUES HAN DE SER PUBLICATS A EL CORREU .. (GRUPOYL@YAHOO.COM)
LES QSL A les OPERADORES HAN DE SER ENVIADES AL SEU respectius CORREUS.
Les maneres A UTILITZAR SERÀ. HF..VHF EN DIRECTE .. FT8..CW .. I SATÈL·LITS.

DIA 15 D'OCTUBRE.
DIA INTERNACIONAL DE LA DONA RURAL

Lliurarem QSL PERSONAL A UN SOL CONTACTE
CONVIDEM ALS COL·LEGUES ARGENTINS, ESTRANGERS I RÀDIO ESCOLTES PERQUÈ ENS ACOMPANYIN.
ES TREBALLARAN les maneres: HF..VHF A DIRECTO..FT8 .. I SATELITES, NOMÉS AQUESTS MODES
LES QSL PERSONALS HAN DE SER ENVIADES ALS CORREUS DE LES OPERADORES QUE FIGUREN EN LES SEVES QRZ.
AGRAIREM DIFONDRE ..
ELS ESPEREM ..

Activitat GRUP RÀDIO GALENA

Un any més el grup ràdio galena posa en ell aire la EG1FPL amb la intenció de donar a conèixer la localitat on aquesta agrupació té la seva base.
Però aquest any volem anar més enllà i estarem diverses estacions atorgant contacte per al diploma
"LENA DESTÍ".
Amb aquestes senzilles bases: Aconseguirà diploma Qualsevol estació que realitzi 5 comunicats no podent repetir ni manera ni banda tot i ser l'estació diferent.
Exemple només es podrà fer 1 comunicat a 40 fonia durant tota l'act. encara que sigui amb estació atorgant diferent.
La gestió dels comunicats i la descàrrega de diplomes es realitzarà a través d'https://cloudbook.radiogalena.es/eg1fpl/
Les estacions atorgants cridessin com ***** diploma Lena destinació.
Us animem a participar Qualsevol dubte no dubteu en enviar-les vostres consultes

WWW.RADIOGALENA.ES
RADIO GALENA
GRUPO RADIO GALENA

Grupo Radio Galena
EA1RCG

"Entrenament ràpid FT4 SPRINT"

és realitzat pel club de ràdio digital rus d'acord amb aquest reglament cada any en 4 rondes: hivern, primavera, estiu, tardor. A la fi de cada ronda, els certificats s'emeten al lloc web de l'CENTRE DE PREMIS DE RDRC a tots els participants que van enviar informes i van mostrar resultats d'1 o més punts. Entre els que van participar en cadascuna de les quatre rondes, els resultats de l'any calendari se sumen d'acord amb la suma dels resultats, i s'emet un cinquè certificat i es treu una banderola de el club a la loteria. A més, es col·loca una etiqueta de premi en els certificats dels guanyadors per a 1, 2, 3 llocs. Es realitzen 4 recorreguts "FT4 SPRINT fast training" a partir de 2021 els últims dissabtes de gener, abril, juliol, octubre de 07:00 a 09:00 UTCen les bandes de 40 i 20 metres en les següents bandes de freqüència 7043-7046 KHz i 14.076-14.079 KHz. L'entrenament ràpid FT4 SPRINT el 2021 tindrà lloc: I ronda - 30 de gener, II ronda - 24 d'abril, III ronda - 31 de juliol, IV ronda - 30 d'octubre. Els resultats es publiquen a la secció FT4 SPRINT.

Mas info: http://www.rdrclub.ru/ft4-sprint/1154-ft4-sprint-rules

Vols anunciar una activitat o esdeveniment?
Envia'ns un correu a:
selvamarnoticias@gmail.com

C31CA Xavier

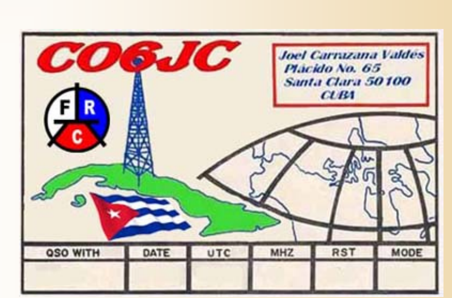
CA1LPV

CE2UZQ Carlos

CM2RSV Julio

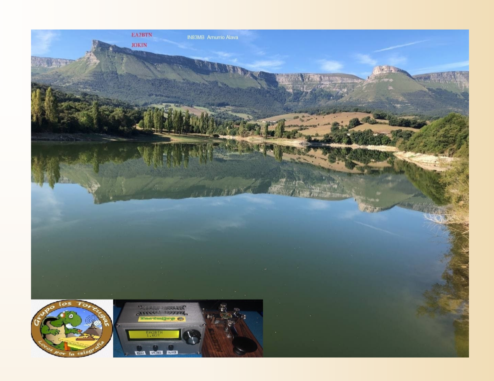
CO6JC Joel

CO6WIL Wilfredo

LU6EGD Gillermo

EA2BTN Jokim

EA3AEY Jose

EA3AGQ Julio

EA3HXQ Tony

CACERIAS RADIOGONIOMETRÍA BARCELONA
CRB
02/10/21
CACERIA OFICIAL CRB
INSCRIPCION 5 E
40 KM DE RADIO APROX
3 PREMIOS
SALIDA 22:00
APTO PARA TURISMOS
MAVERIK & MILORD

V Cacería del Zorro
Mixta de Asturias
Domingo 3 de octubre
de 9:30 a 13:30
3 zorros:
CB27, VHF144 y UHF432*
+
3 puntos goniométricos*
Más información e inscripciones
www.ureoviedo.es
www.radiogalena.es
Organizadores
URV
RADIO GALENA EA1RCG
Colaboradores
ALIANZA ASTURIAS CIUDAD DE OVIEDO

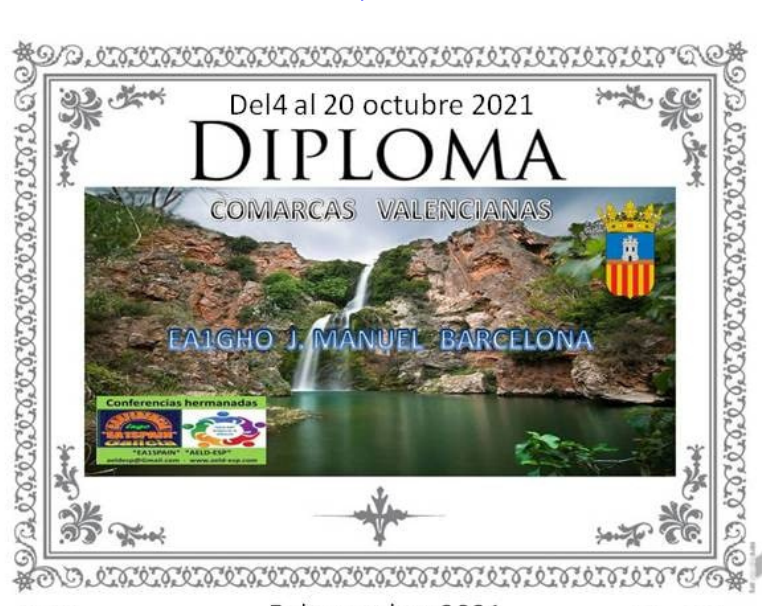

Cacería de zorro
Día 2/10/2021 albox
Salida plaza hotel parrilla
Salida 23:30h
Radio 50km
Precio 10€
Información canal 19am
665648521 tractorcillo
10 PREMIOS
Jamón
Paletilla
Paletilla
Lotes de embutidos
Lotes de embutidos
Lotes de embutidos

CAZA DEL ZORRO
CB 27
ARAGÓN
- Dia : Sabado 2 de octubre del 2021
- Zorro : Umbria Roja
- Nivel : ¿Medio ?
- Radio: 30 Kilometros 5 de Camino
- Apto : Para todo tipo de Turismo
- Inicio de la Caceria : 21:00 horas canal 29 AM
- Salida : Tiro de la Bola (Detras del Cementerio.)
- Sin inscripción
- Picoteo en la madriguera con el fin de disfrutar y recuperar , una afición sana catalogada como utilidad publica.
(La Banda Ciudadana CB 27)
- Importante respetar las normas de circulación.
DEFINE EXPLORE
4x4
Vehiculo que localizar

Actividades y Activaciones

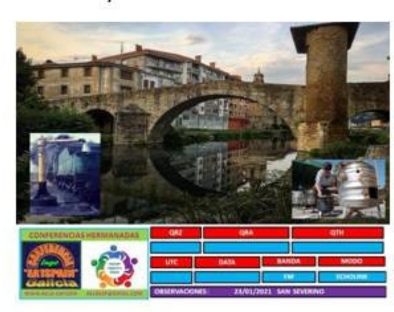
4 de octubre 2021

5 de octubre 2021

23 y 24 octubre 2021

12 de octubre 2021

1 de octubre 2021

S'haurà de contactar amb dues estacions 1 de l'GDXBSAS i una altra d'Israel per així rebre el Certificat. Es sortirà a l'aire per DMR TG7272 de BM, el 23 d'octubre des de les 12 utc fins a les 1830 utc. Per confirmar i rebre el certificat a l'electrònic grupodxbuenosaires@gmail.com

La Revista "Selvamar Noticias"

Bé estimats amics, teniu aqui un nou número de la nostra Revista Selvamar. En aquesta ocasió, i com no podia ser d'altra manera, volem expressar la nostra solidaritat, afecte, suport i estimació, als nostres companys radioaficionats de La Palma i a la resta de persones habitants de l'illa, on està tenint lloc un esdeveniment catastròfic per a tots ells, com es l´erupció del volcá Cumbre Vieja.
Des d'aquestes línies us desitgem molt d'ànim, moltes força i els nostres millors desitjos perquè pugueu tirar endavant.

selvamarnoticias@gmail.com.

Old Man sap que en Selvamar Notícies no han parat aquestes vacances perquè estiguis puntualment informat i no et perdis res del que passa al món de la radioafició.